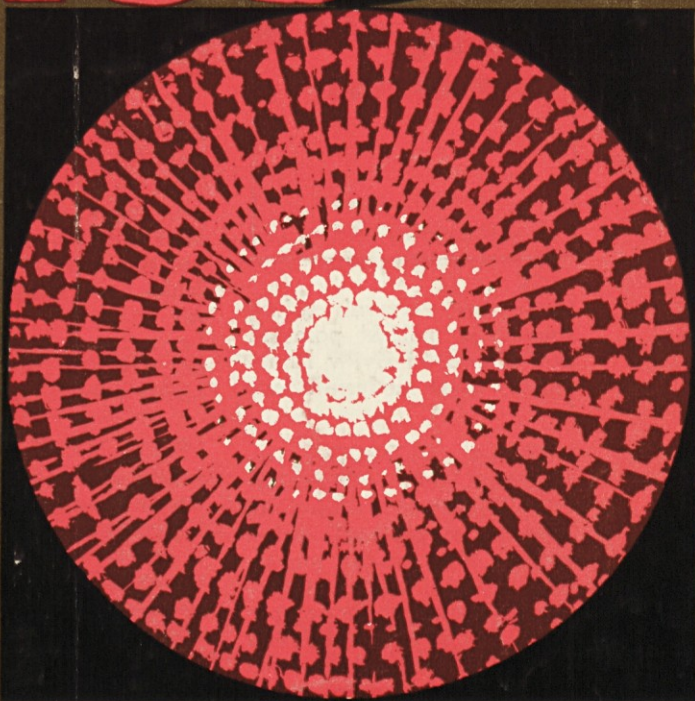

naša luč

1967 5

ŠKOFOVSKA SINODA — V Rimu se vršijo obsežne priprave za jesensko-škofovsko sinodo. Ta bo namreč prevzela vlogo kardinalskega zbora in rimske kurije in tako postala osrednji organ katoliške Cerkve. 85 % odposlancev sinode bodo izbrali narodi sami iz sebe, ostanek določi papež. Nekateri pripisujejo tej škofovski sinodi izredno važnost. Možno je, da bo prihodnji papež izvoljen na tej konferenci in ne v zboru

utrip Cerkve

kardinalov. Glavni tajnik sinode je poljski pomožni škof Rubin, ki živi v Rimu. Govori osem modernih jezikov.

VERSKA SVOBODA — Verjetno bodo v Organizaciji Združenih narodov že letos poleti glasovali o besedilu „Mednarodne pogodbe o izločitvi vseh vrst verske nestrpnosti“. Po tej pogodbi naj bi se mednarodna javnost zavezala, da bo spoštovala dostojanstvo vernika in pravice verskih ustanov pa tudi vsak svetovni nazor, o katerem je kdo osebno prepričan, da je pravičen.

ZBOR EVROPSKIH ŠKOFOV — Od 10. do 14. julija bo v Noordwijkerhoutu na Nizozemskem pomemben zbor kakih sto škofov vseh evropskih držav. Posvetovali se bodo pod vodstvom kardinala Alfrinka predvsem o škofovski konferenci za vso Evropo.

MISIJON V ŠKOFJI LOKI — V tamkajšnji uršulinski cerkvi se je udeležilo tik pred Veliko nočjo srečanja mladih kristjanov okoli tisoč fantov in deklet iz mesta, Selške in Poljanske doline. Cerkveni prostor so do kraja napolnili. Mladino so pozdravili tudi zastopniki mladih iz Ljubljane in Zagreba.

SVETO PISMO V ZAGREBU — Novo izdajo svetega pisma pripravljajo znani hrvaški pisatelji, jezikoslovci in profesorji katoliške teološke fakultete v Zagrebu. Konec letošnjega leta bosta izšla dva zvezka z ilustracijami starih hrvaških mojstrov.

OSEBNA ODLOČITEV ZA BIRMO — Graški škof je izdal za svojo škofijo poseben odlok o delitvi birme. Škof zahteva, da je birmanc star vsaj 14 let; tako se lahko sam odloči za Kristusov evangelij in zapovedi. Le v izrednih primerih (n. pr. v smrtni nevarnosti) bi birmo prejeli otroci prej.

PROTI NASILJU — Italijanski škofje so poslali oblastem, radiu, kinu in družinam pismo, da bi pomagali zavreti naraščajoča nasilna dejanja v Italiji. Škofje prosijo naslovljence, naj pazijo pri izdajanju knjig in časopisov in pri vrtenju filmov, če hočejo, da bo življenje spet bolj plemenito.

ZA BREZDOMCE — Nadškof Ursi v Neaplju v Italiji je pozval svoje duhovnike, naj počakajo z olepšavami cerkvá in zidavo novih cerkvá toliko časa, da bo poskrbljeno za tiste v nadškofiji, ki nimajo strehe nad glavo. V svojem pastirskem pismu poudarja, da beda ni le greh tistih, ki so jo povzročili, ampak tudi tistih, ki se ne trudijo, da bi jo spravili s sveta.

POMOČ GOBAVCEM — „Boj gobavi bolezní“ je geslo francoskega duhovnika Raoula Follereau, ki se že deset let trudi z reševanjem gobavcev. Nad 350 tisoč gobavcev je bilo po tem delu že rešenih, a ko bi bili ljudje bolj pripravljeni sodelovati, bi se po mnenju tega duhovnika moglo neprimereno več storiti.

CERKEV IN VOJNA — To je naslov štirih televizijskih oddaj, ki jih bo prenašala newyorška televizijska mreža. V njih bodo prikazali neštevilne pobude, ki jih je izvedla Cerkev v 20 stoletjih zgodovine za olajšanje vojnih posledic in za pospeševanje miru, ki bi temeljil na pravičnosti in svobodi.

BELI K ČRNIM — Sto dijakov Malega semenišča sv. Srca v Detroitu v Severni Ameriki je obiskalo številne zamorske družine v okviru posebnega medrasnega programa. Namen pobude je spraviti mlade semeniščnike v živ stik z osebami različnih ras in narodov. Vatikansko tajništvo za nevernike, ki ga vodi dunajski nadškof kardinal König, želi pokazati, da katoliška Cerkev ni povezana z nobenim političnim ali gospodarskim sistemom. Cerkev pušti — če je verska svoboda zajamčena — ljudem svobodo, ker želi, da bi ljudje svet oblikovali po lastnih željah. Cerkev ne želi, da bi bil ateizem prepovedan, hoče pa, da imajo vse veroizpovedi enake pravice, kot jih ima ateizem. Te misli je zlasti poudaril kardinal dr. König v intervjuju za italijansko televizijo.

CERKEV POMAGA — Indijski škofje so podarili 13 tisoč dolarjev in na ta način prispevali k lažšanju posledic hudega pomanjkanja v državah Bihar in Utar Pradeš.

Predusem nam ohrani odprto srce

Mati Marija, nič nisi vedela o tehničnem napredku našega stoletja in o udobju, ki nam ga prinaša. A to te ni motilo, da bi ne težila za popolnim ravnotežjem srca in da bi nas vseh ne prekosila v službi človeštvu.

Ko bi živela v našem stoletju, bi znala ceniti naše iznajdbe, kakor si prav gotovo čestitala in dajala pogum nazareškim obrtnikom, ko so izpopolnili svoje orodje in so svojim odjemavcem izročali boljše izdelane posode in lepše tkano blago.

A vedno si imela pred očmi tisto, kar je najvažnejše pri človeku: živeti v najtesnejšem združenju z Bogom in se z največjo nežnostjo sklanjati nad bedo drugih. Hotela si biti dekla Bogu in ljudem. Hotela si biti čista, brez greha, da si mogla biti bolj polna ljubezni do Očeta in bratov.

Kot razposajeni otroci smo veseli svojih odkritij in napredka našega stoletja in pozabljamo, da bodo rodovi v prihodnjem stoletju govorili o nas z enakim pomilovanjem, kot govorimo mi o ljudeh devetnajstega stoletja.

Najprej nam ohrani ponižnost spričo naših iznajdb, ki bi lahko reševale svetovna vprašanja, ko bi se mi znali odpovedati ozkim koristim svoje družine ali svoje vasi.

Daj nam široko obzorje, da bomo žejni spoznanj in odkritij, kajti to je ena od nalog, ki nam jih je Bog na zemlji zaupal. On je položil sile in zakone v stvari, On nam je dal razum, da skrito odkrivamo in po stvarih najdemo Njega.

Predusem pa nam ohrani odprto srce, ki se bo večalo in raslo brez prestanka kljub vsemu snovnemu udobju, da bo našlo kruh in prostor tudi za tiste, ki se nimajo s čim nahraniti in ki nimajo kam iti k počitku. Ko bodo tako živeli človeka dostojno življenje, se bodo mogli obrniti k tvojemu Sinu, Gospodu, in se združiti z nami, da bomo skupaj ljubili Boga.

2500 slovenskih romarjev pri papežu

Slovenska pesem in narodne noše v vatikanski palači
„Papež vas ima rad,“ je rekel sv. oče
Umetniški kelih za ljubljansko stolnico

Od 3. do 8. aprila so romali Slovenci v Rim.

4. aprila zvečer so se zbrali pri Sv. Pavlu. Čudovito lepo je bilo videti tisočglavo množico, ki je skoraj napolnila obširno cerkev.

V sredo, 5. aprila, so se zbrali pri Sv. Klemenju. Tam so ostanki papeža Klemena, ki sta jih pred 1100 leti prinesla v Rim sv. Ciril in Metod. Ker je prostor majhen, je bilo ob romanju dvojno somaševanje.

Višek romanja je bil četrtek, 6. aprila, ko so se zjutraj zbrali ob papeškem oltarju pri Mariji Veliki ali Snežni, kjer sta pred več kot tisoč leti Ciril in Metod zagovarjala slovansko bogoslužje ter dobila papeževu potrdilo za nauk in knjige. Tam sta tudi posvetila svoje učence v mašnike. Ti so v tej Marijini cerkvi prvič maševali v staroslovansčini. Ob romanju je bilo ob oltarju poleg treh slovenskih škofov še 12 duhovnikov. Verniki so prelepo peli in skupno molili. Po končani maši so duhovniki in bogoslovci iz bližnjega Vzhodnega zavoda zapeli še posebne molitve za slovenski narod v staroslovanskem jeziku. Med drugimi odličniki sta bila pri maši tudi ukrajinski kardinal Slipyj in poljski škof Rubin, ki je tajnik cerkvenega senata.

6. aprila je sprejel sv. oče v prostorni dvorani Aula della Benedizione v posebni avdijenci 2.500 romarjev iz Slovenije, med njimi 80 duhovnikov. Njim so se pridružili nekateri Slovenci iz zamejstva, iz drugih krajev Evrope in iz Severne in Južne Amerike ter

Avstralije. Romarje so vodili ljubljanski nadškof dr. Pogačnik, mariborski škof dr. Držičnik in administrator Slovenskega Primorja dr. Jenko. Med drugim sta bila navzoča tudi vrhovni dušni pastir za izseljence msgr. Kunstelj in škofijski vikar za Trst dr. Škerlj.

Romarji, med katerimi so bili mnogi v narodni noši, so med čakanjem zapeli pesmi Jezus naš je vstal od smrti in Veš, o Marija. Papeža so pozdravili z vzkliki in mahanjem robcev in s petjem pesmi Lepa si, roža Marija in Aleluja.

POZDRAV SV. OČETU

V imenu vseh je papeža pozdravil ljubljanski nadškof. Poudaril je naslednje misli:

„To romanje bo ostalo v zgodovini slovenske Cerkve kot pomembno, ker še ni nikdar prišla tako velika skupina romarjev iz Slovenije v Rim in ker smo prišli sem iz posebnih razlogov: spominjamo se 1200-letnice pokristjanjenja naše dežele, 1900-letnice mučeništva sv. Petra in Pavla in 1100-letnice prihoda sv. Cirila in Metoda preko zemlje naših pradedov v Rim.“

V tej skupini romarjev je duhovno navzoče vse slovensko božje ljudstvo, da se zabvali božji Previdnosti za poklic k veri v Kristusa in h krstu. V najbolj temnih dobah je bila katoliška vera za naše pradede vir moči, luči in vztrajnosti. Vse slovensko božje ljudstvo potrjuje svojo voljo, ohraniti in živeti vedno bolj globoko sveti zaklad odrešenja, ki ga je prejelo in ga boče izročiti bodočim rodovom.“

PAPEŽ GOVORI

Papež se je zahvalil za pozdrav in sam iz srca govoril romarjem. Glavne misli njegovega govora so bile:

„Sprejemam vas ganjen in vesel.

Kot sta velika slovanska apostola Ciril in Metod prišla v Rim, da sta dobila od Petrovega sedeža potrdilo in pogum za širjenje evangelija, tako ste se tudi vi prišli zabvalit Gospodu za poklic k evangeliju, poživit sklepe za krščansko življenje in po novo moč za mirno osvajanje za Kristusovo kraljestvo.

S svoje prelepe in očarljive zemlje, polne slavnihih spomenikov stoletne ljubezni do domovine in zvestobe do Cerkve, ste prišli v srce krščanstva, da prekalite vero. Vi ste danes tu navzoči kot simbol vseh vaših rojakov. Če mi vaša navzočnost govori, da je danes tukaj srce Slovenije, vam povem, da sem tudi jaz z vami. Papež vas ima rad: vedite to, govorite o tem, bodite o tem prepričani. Papež je z vami zlasti z molitvijo, ki kliče nad vas stalno darove Svetega Duha: ti naj vas tolažijo, utrjujejo in vedno vzpodbujajo k zvestobi.

Živo želim, da bi bile vaše škofije srca, utripajoča v sozvočju s srcem vesoljne Cerkve, vaše župnije kovačnice prepričanih apostolov, vaše družine šole božjih služabnikov, kot pravi cerkveni zbor: „Dolžnost zakoncev je bila vedno, danes je pa največji del njihovega apostolata, da s svojim življenjem razodevajo in dokazujejo nerazveznost in svetost zakonske zveze, da odločno zagovarjajo pravico in dolž-

nost staršev in skrbnikov glede krščanske vzgoje otrok, da branijo dostojanstvo in zakonito neodvisnost družine.“ In še: „Družina je od Boga prejela poslanstvo, da bodi prva in življenjska celica družbe. To poslanstvo bo spolnila, če se bo v medsebojni ljubezni vseh članov in v skupni molitvi k Bogu razodevala kot domače ognjišče Cerkve.“

To so moje srčne želje, ki vas bodo spremljale skozi vse vaše življenje. Za vas prosim veselja, miru, moči od Gospoda. V njegovem imenu vas blagoslavljam in ta blagoslov dajem vsem Slovencem v domovini in po svetu.“

DAROVI ZA SV. OČETA

Blagoslov je dal papež skupaj s škofi. Romarji so potem zapeli pesem Marija skoz življenje, sv. oče je pa sprejel darove: tri-rožni bronasti svečnik kot podoba treh slovenskih škofij, slovenski prevod koncilskih odlokov, nekatere slovenske publikacije o koncilu in zbirko Družine in Ognjišča, pa še šopek umetnih rož.

Papež je dal ljubljanskemu nadškofu umetniški kelih za ljubljansko stolnico kot spomin na 1200-letnico pokristjanjenja Slovencev.

Med romarji se je sv. oče dolgo zadržal. Ko je zapuščal dvorano, je videl otroka, ki so ga starši držali v zraku. Za nekaj trenutkov ga je posadil na naslon pri svojemu sedelu, kar so romarji z veseljem pozdravili.

Na koncu so romarji zapeli pesem v čast Materi božji.

Cerkev je zgrajena na trdnem temelju

Kristus vodi škofe

Škofje niso dostojanstveniki, temveč služitelji Cerkve

Da bi božje ljudstvo pasel in vedno množil, je Kristus Gospod v svoji Cerkvi ustanovil različne, v dobro vsemu telesu naravnane službe. Nositelji svete oblasti namreč služijo svojim bratom, da bi se vsi, ki spadajo k božjemu ljudstvu, urejeno trudili za isti cilj in tako dospeli do zveličanja.

APOSTOLI SO TEMELJ CERKVE

Čemu je Kristus poklical dvanajst apostolov?

Kakšno poslanstvo jim je zaupal?

Gospod Jezus je potem, ko je molil k Očetu, poklical k sebi, katere je sam hotel, in jih postavil dvanajst, **da bi bili z njim in da bi jih pošiljal oznanjat božje kraljestvo**. Te apostole je postavil kot zbor ali trdno skupnost. Na čelo tega zbora pa je dal iz njihove srede izbranega Petra. Nje je najprej poslal k judovskemu in potem k vsem narodom, da bi, deležni njegove oblasti, vsa ljudstva napravili za njegove učence in jih posvečevali ter vodili. Tako **naj bi razširjali Cerkev in pod Gospodovim vodstvom izvrševali pastirsko službo vse dni do konca sveta**. V tem poslanstvu so bili na binškoštni dan v polnosti potrjeni po Gospodovi obljubi: „Prejeli boste moč, ko pride v vas Sveti Duh, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji in do konca sveta.“ Apostoli torej s tem, da povsod oznanjujejo evangelij, zbirajo vesoljno Cerkev. Gospod jo je postavil na apostole in sezidal na svetega Petra, njihovega prvaka, glavni vogelni kamen pa je sam Kristus Jezus.

ŠKOFJE SO NASLEDNIKI APOSTOLOV

Zakaj bo poslanstvo apostolov trajalo do konca sveta?

Kako so apostoli uredili svoje nasledstvo?

Tisto božje poslanstvo, ki ga je Kristus zaupal apostolom, bo trajalo do konca sveta. **Evangelij namreč, ki naj ga ti posredujejo, je za vse čase za Cerkev počelo vsega življenja**. Zaradi tega so apostoli v tej hierarhično urejeni družbi skrbeli za postavitev naslednikov.

Da bi se njim zaupano poslanstvo nadaljevalo po njih smrti, **so svojim neposrednim sodelavcem tako rekoč po oporoki izročili nalogo, da izpolnjujejo in utrjujejo tisto delo, katerega so oni sami začeli. Priporočili so jim, naj pazijo na vso čredo**, v kateri jih je Sveti Duh postavil, da bi pasli božjo Cerkev. Postavili so torej takšne može **in jim nato naročili, naj po njihovi smrti prevzamejo njihovo službo drugi preizkušeni možje**. Med temi različnimi službami, ki se prav od prvih časov opravljajo v Cerkvi, zavzema po pričevanju izročila prvo mesto naloga tistih, ki so postavljeni v škofovstvo. Tako se apostolsko izročilo do naših dni po vsem svetu razodeva in ohranja po tistih, ki so jih apostoli postavili za škofe, in po njihovih naslednikih.

Škofje so torej s svojimi pomočniki, namreč duhovniki in diakoni, prevzeli službo v prid skupnosti. **V božjem imenu predsedujejo čredi, kate-re pastirji so kot učitelja nauka, duhovniki svetega bogočastja in služabniki vodstva.** Kakor pa je tista naloga, katero je Gospod posebej izročil Petru, prvaku apostolov, trajna in naj se podeljuje naprej njegovim naslednikom, tako je tudi naloga apostolov, da pasejo Cerkev, trajna in naj jo nenehno opravlja posvečeni red škofov. Zato cerkveni zbor uči, da so škofje po božji naredbi stopili na mesto apostolov kot pastirji Cerkve. Kdor torej škofa posluša, posluša Kristusa; kdor jih pa zaničuje, zaničuje Kristusa in tistega, ki je Kristusa poslal.

Kakšno nalogo imajo škofje

ŠKOFJE SLUŽIJO CERKVI Z UČENIŠTVOM, VODSTVOM IN POSVEČEVANJEM

V škofih, ki jim stojijo ob strani duhovniki, je torej med verujočimi navzoč Gospod Jezus Kristus, veliki duhovnik. **Po njihovi odlični službi oznanja božjo besedo vsem narodom in** verujočim neprestano **podeljuje zakramente vere.** Po njihovem očetovskem pravilu **včlenja z nadnaravnim prerojenjem nove ude v svoje telo.** Po njihovi modrosti in izkušnosti **končno vodi ter ureja ljudstvo nove zaveze na njegovem potovanju k večni blaženosti.** Ti pastirji, izbrani, da pasejo Gospodovo čredo, so Kristusovi služabniki in oskrbniki božjih skrivnosti. Njim je zaupano pričevanje blagovesti o božji milosti in služba Duha ter pravičnosti.

Kako Kristus deluje v škofih?

Kristus je apostole za izpolnjevanje tolikšnih nalog obdaril s Svetim Duhom, ki je prišel nanje. Sami pa so svojim pomočnikom s polaganjem rok izročali duhovni dar, ki je v škofovskem posvečenju prišel prav do nas. Sveti zbor torej uči, da škofovsko posvečenje podeljuje **polnost zakramenta svetega reda, tisto polnost, ki jo Cerkev imenuje najvišje duhovništvo, vrhunec svete službe. Škofovsko posvečenje podeljuje skupaj s posvečevalno službo tudi službo učiteljstva in vodstva,** ki pa se po svoji naravi moreta opravljati le v občestvu z glavo in udi zbora. Iz izročila, ki se kaže predvsem v liturgičnih obredih in v praksi Cerkve, je namreč razvidno, da se s polaganjem rok in z besedami posvečenja tako podeljuje milost Svetega Duha in tako vtisne sveto neizbrisno znamenje, da škofje na viden način zavzemajo mesto samega Kristusa, učitelja, pastirja in duhovnika, ter delujejo kot njegovi namestniki.

Kaj prejmejo škofje pri posvečenju?

Cerkev se lahko maje, zrušiti se ne more!

Cerkev lahko majejo in pretresajo močni viharji: krivi nauki, hude zmote, grešne navade, človeška pokvarjenost, divja preganjanja. Vse to pozna cerkvena zgodovina, vse to bo nad Cerkev še prišlo. Kristus ji ni zagotovil mirnega in lagodnega življenja. Nasprotno, napovedal je zmote, trpljenje, odpade. Toda prav tako ji je napovedal tudi obstoj in nepremaganost do konca sveta. A nepremaganosti ni samo napovedal, temveč jo tudi dejansko utemeljil: postavil je v Cerkvi apostolsko službo, katere temelj je On sam. Apostolska služba, bodisi apostolov osebno, bodisi njih naslednikov v tej isti službi, je zagotovilo nepremagljivosti Cerkve. V škofih, naslednikih apostolov, je isti božji Duh, kot je bil v apostolih.

Zato se Cerkev zrušiti ne more!

kako lepo je na svetu!

ULICA JE PELA, PLESALA

V neki ulici, v neki vili, si je nabavil neki advokat nov radio-gramofon. Bil je imeniten, lepe moderne oblike, z dvema zvočnikoma, z optičnim zvokomerom, skratka: prvovrsten.

Tako stvar je treba preizkusiti... In advokat je preizkušal. Prvi večer so po ulici doneli marši, orili kovaški zbori, krepkogrli moderni tuleži so napenjali glasiške, žvrgolele so primadone iz Metropolitanske opere in drugih Oper... Ves večer, — če je opolnoči še večer. Prav!

Zjutraj je bila budnica. Bilo je poletje in poleti ne gre, da bi človek prespal krasote, ki jih nudi poletno jutro. Advokat je v pižami ob zori navijal, ulica je pela, igrala...

Potem se je advokata polastila strast... Ob vsakem času, opoldne, zvečer, kadar si najmanj pričakoval, je navil ploščo, ulica je besnela, okna so se zapirala in besni pogledi so švigali proti muzikalni hiši...

Potem se je poboljšal. Čez dva tedna... Če se ne motim, je dobil grozilna pisma, da mu sosedje pobijejo okna in uprizore demonstracije...

TULILNIKI V AVTOBUSU

Psihiatri, filozofi in znanstveniki so dognali, da pojde naš ljubi svet dokončno v treske čez kakih 500 let, če le ljudje vztrajamo v svoji vdanosti in v sprejemanju vsega, kar prinaša civilizacija: naglica, slabo spanje zaradi denarja, avtomobilski smrad, mestni trušč, poneumljanje zaradi TV, jemanje mamil in injekcij, „ki v hipu odstranijo še tako majhno bolečino“, itd. itd... toda glej, ali ni neki zloemek šel pa iskal, kako bi mogel najti nekaj,

kar bi povzročilo, da gremo lahko po gobe že po — 100 letih.

In je v svoji genialnosti našel.

Izmislil si je prenosljivi radijski aparat.

Sediš v vozilu, ves dan si garal, vroče je, izcužan si kot limona, zbit kot turška zastava, najraje bi se vrgel pod vlak, ne, ne, nikar! Raje se lepo zlekni v avtobus in pelji se domov, kajti doma, doma je vedno lepo... Pa se iz naročja gospoda sosedu nenadoma oglasi majhna škatla in iz nje božanski boogie-woogie. Seveda precej glasno, kajti avtobusi še niso tako vzgojeni, da bi tekli potihem in jih je treba preglasiti.

Na prihodnji postaji vstopi mlad parček. Ona se mu naslanja na rame in ga gleda, gleda s čudno vlažnimi očmi... Toda on bulji predse in si tišči tisti aparat k ušesu. Poslušata tekmo. Sedeta tik pred tebe.

No, ubogi šofer, ves božji dan že prevažala ljudi z dolgimi obrazi, pa še on odpre svoj tulilnik in če se ne oglasi pevec, se pa vsaj pevka.

Ah, kako lepo je na svetu!

Ta, ki poslušata tekmo, seveda slabo sliši, z jezo ošine boogie-woogista in odpre aparat bolj močno. Šoferju se to zdi čisto navadno izzivanje, toda ne reče nič, naposled je potnik njegov klient — in klient ima vedno prav! — ampak, ampak, ko ga onadva ne gledata, mimogrede tudi on krepkeje privije svoj gumb. Deklica pred teboj se še bolj stisne k fantu in ga ugrizne v levi uhelj (desni je povsem zaseden, kajti tekma postaja vedno bolj napeta... Gool! Gooooo!!!!!!).

Čez petsto let — so pravili... Optimisti!

Blagor njim, ki bodo živeli čez sto let. Ah, živeti leta 101 po našem štetju... čisto na novo, sam, v tišini, ki jo moti samo šumenje valov in pa veter v vrhovih dreves...!

Po vsem svetu so oblasti izdale odloke, s katerimi se prepoveduje uporaba prenosljivih radijskih aparatov v zaprtih lokalih in vozilih. Baje se jih ponekod drže...

KAKOR FIŽOLČKI V STROKU

In TV?

Marsikako dobro lastnost, ki jo ima radio, ima tudi aparat TV. S to razliko, da tu pa tam gospodinja, ki med kuhanjem poslušala radio, nese aparat s seboj v kuhinjo, medtem ko TV ostaja v „livingu“ in doni preko treh sob do dame in tako tuli po celi hiši.

„Kar je Ford zakrivil, ko je z izumitvijo

avtomobila razbil družinsko življenje doma, bo popravila TV, ki bo družino spet združila okrog sebe.“

Da, družina je spet skupaj. Skupaj zaprta, kakor fižolčki v stroku, a vsakdo je sam, zase, molčeč, ograjen. Otroek, ki sedi pri TV ob očetu, ni z očetom; on je lahko očetu celo v naročju, a živi z Maverickom... Občuduje, srka vase in predvsem mu je udobno, tako sila udobno. Nič ni treba misliti, čisto nič, ah, kako krasno nič misliti, vse kar samo prihaja v male možgančke...

„S TV bo tako, kakor je bilo z drugimi izumi. Ko minejo prvi popadki, bo bolje...“

Labko. A medtem... Res, draga gospa Elvira, naposled ni nobena tragika, če postane otroek ob stalnem gledanju TV — bebček. Bolj ko je človek neumen, manj vidi, manj misli, manj si žene stvariti k srcu — torej srečnejši je. Zakaj mu torej braniti?

„Petrček, ti samo glej lepo mirno ves popoldan TV. — Ah, veste, gospa, tako je vsaj mir v hiši!“

Da, da, Petrček, ti samo glej! Naloge, če jima dovoliš, bosta že naredila očka in mamičca zvečer. Saj smeta, kajne? Oj, hvala ti!

Tudi kar se družabnosti tiče, je TV sila koristen. Miklavž pravi, da je včasih prej hodil na obisk k prijatelju Kračniku, tako da so se kaj pomenili. Zdaj, pravi, ga takoj ob prihodu, — klobuk ima še v roki —, potisnejo na stol, porinejo kozarec pijače v roko in „psst!“ Kajti medtem se podijo Indijanci po platnu in kdo bi si pustil odvzeti tak kulturnen užitek...

O. ŠEST

Dolenjska

Če kdo gleda v te hribe, je od njihove prijaznosti in plesne razposajenosti čisto omotičen. To so skrajni robovi živih posod, ki skrivajo slovensko življenje. V tem južnem koncu sveta se včasih oblak utrne z zemlje in kot balon leti v visočine samo zaradi tega, ker je lepo mlado dekle teklo preko polja in ga prestrašilo. In včasih se zastor dežja razgrne in pusti suho pot pogrebu, ki se od cerkve čisto črno in kot kača vijugasto bliža pokopališču. Vsa ta dežela diši po želodu, polhih, po drevesni smoli, po smrekah, po cvičku, po lesnikah, po skritih cekinih in plesnivi žalosti. Tu so doma čisto posebne starke: nekam majhne so, tršate, rute imajo zavezane pod brado, roke koščene in lopataste, na rokah pa na tisoče zarezic. Jeseni postanejo njihove roke popolnoma rdeče — kakor stopala pri racah. Kadar te zmučene starke umro, padejo v smrt trudno in strmo, popolnoma nič se ne skrotovičijo, temveč samozavestno zapro tenka usta, na upadlih prsih ali na trebuhu sklenejo roke, s stopali pa zaštrle v ljudi, ki jih prihajajo kropit in pit slivovko za njih dušni blagor.

J. Javoršek

Kmečki trjaci, šmarnice in mlaji

V maju godujeta sv. Filip in Jakob. Ljudje se zatekajo k njima, da bi izprosila dobro letino. S sv. Florjanom skupaj sta svetniška trojica, ki so ji včasih pravili „kmečki trjaci“. Sv. Filip in Jakob tudi „gobe sejeta“. Ponekod so 1. maja, kajti do nedavnega sta obhajala svoj god ta dan, z zelenjem okrasili dvoriščna vrata, pa tudi živino in voz, se vozili in vriskali.

Sv. Florijan (4. maja) je bil eden tistih svetnikov, ki so bili kmečkemu človeku zmerom najbolj pri srcu. V nešteti podobah ga je gledal kot mogočnega zavetnika z golido v rokah, ko gasi gorečo hišo pred seboj. Kmetič je videl pri tem svojo ubogo, s slamo krito domačijo, hram in hlev in kozolec, pa je molil, da bi se slavni svetnik tudi nanj spomnil, ko bi ga kdaj doletela nesreča.

Cerkev je posvetila maj božji Materi. Že nad sto dvajset let obhajajo Slovenci v tem mesecu šmarnice, vsakodnevno pobožnost v čast Mariji. Ljudstvu se je ta oblika Mariji-

nega češčenja močno priljubila. Ponekod jo opravljajo v cerkvi, drugod pa zunaj cerkve na vasi, pri kapelicah in znamenjih. Nekatere šmarnične pesmi so ponarodele.

Maj je bil včasih fantovski mesec. Starejši fantje so sprejemali novice medse, na večer pred Florijanovim so koledovali, posebno pa so se izkazali z mlajem, ki so ga postavili sredi vasi ali dekletu pred hišo. Sprva so drevo postavljali svojim izvoljenkam, kasneje pa predvsem ob cerkvenih praznikih in slovesnostih: na Telovo in za birmo, žegnanje, novo mašo. Tedaj je mlaj slovesnost še bolj poudaril.

Dolenjski fantje so 1. maja postavili mlaj, smreko, pred hišo lepega dekleta. Vasi so se med seboj kosale, katera bo postavila večji in bolj okrašen mlaj. Okrasili so ga s tremi vencami iz zelenja in cvetja, vse deblo ovili z bršljanom, na vrh nasadili zastavo. Na deblo so nabili iz zelenja in cvetja spleteno veliko srce, vanj zataknilo slovenske zastavice, pritrdili pa tudi napis z versko ali svetno vsebino. Postavili so še dva manjša mlaja. Ko je bilo vse narejeno, so streljali z možnarji, prepevali in igrali na tamburice, orglice, harmoniko ali pa je igrala vaška godba na pihala. Potem so fantje vse noči do konca maja stražili, ker bi bila velika sramota za vso vas, ko bi kdo mlaj požagal.

*Spet kliče nas venčani maj
k Mariji v nadzemeljski raj.
Cvetlice dobrane
si venčajo glave,
raduje se polje in gaj.*

*Že šmarnice bele cveto
in vrtnice venec pleto,
da krasnega maja
se slava obhaja
cvetlici Mariji lepo.*

*Le kliči nas, venčani maj,
k Mariji v nadzemeljski raj.
Da večno veseli
Mariji bi peli,
o Jezus, to milost nam daj.*

iz njenega dnevnika

Če me Sandi zaničuje, me samo zato, ker sem dekle. Razumem ga. Rada bi bila fant, saj bi tako mogla postati pilot, mornar ali raziskovavec. Ženska je pa nihče, sužnja. Ko bi bila fant, bi lahko šla, kamor bi hotela, ne bi mi bilo treba poslušati, da se to in to za dekle ne spodobi...

Kakšno veselje! Dobila sem pismo svoje predrage Marije Roze. Piše mi:

Moja mala modrijanka!

Ne veš, kako sem ti hvaležna za pismo in novice. Moja draga Ana Marija, kako si neumna, ker ti je hučo, da si dekle! Razumem te, da včasih zavidaš fantom njihovo svobodo: smejo uganjati neumnosti, ki se dekletom ne spodobijo. A sčasom boš odkrila, da tudi me hranimo veliko bogastva, ki ga fantje nimajo. Nesmiselno je primerjati fanta in dekleta v tem, kdo več pomeni. Bog ne dela razlike med njima po vrednosti. Različne so njune telesne in duševne zmožnosti, ker ju je On tako ustvaril in želi, da se med seboj v zakonu dopolnjujeta.

Bog je pripravil tvoje telo za materinstvo. Poglej, Ana Marija: najlepše v stvarstvu je, da je Bog tako cenil človeka in mu zaupal, da je hotel z njim deliti stvariteljsko silo. Večkrat misli, moja dobra Ana Marija, da bo morda nekoč v tvojem telesu iz tvoje krvi vzkliklo bitje, zaživelo in to bo tvoj otrok. Kaj ni to nekaj čudovitega? Zdi se mi, da je več kakor graditi stavbe in mesta ali umetne satelite. Stvariteljsko moč je Bog zaupal možu in ženi.

Spoštuj skrivnost življenja! Kadar srečaš ženo v blagoslovljenem stanju, zmoli zanjo in za njenega otročička zdravamarijo.

Ohrani se čisto in nedotaknjeno, moja draga Ana Marija!

Lep pozdrav

Marija Roza.

Marjetica je čenča. Povedala je svoji mami, da smo se srečale s fanti, da smo z njimi govorile, da smo poizvedovale, kako jim je ime. Ko sem jo vprašala, kaj ji je mama na to rekla, mi je začudeno odgovorila:

„Nič. Kaj bi mi rekla? Samo nasmehnila se je in pripomnila, da upa, da je moj občudovavec postaven fant.“

Tega res ne razumem. Jaz svoji mami ne povem vsega, ker se bojim, da me bo kregala. Marjetici njena mati zaupa. In ona hoče biti vredna maminega zaupanja, dobro vem.

Popoldne sva šli z mamo na obisk k mami znanke. Mama se je razgovarjala z gospo. Jaz sem se dolgočasila. Da bi hitreje minilo „prijetno popoldne“, sem pletla in melanholično štela zanke pri vzorcu. Zelo sem se zveselila, ko me je gospa prosila, naj grem obleči njenega triletnega Nejčeta.

Pustila sem pletenje in po prstih odšla v sobo misleč, da malček spi. Približala sem se posteljici. Mali je imel očke široko odprte. Mirno je ležal in lizal prstek.

Nasmehnila sem se mu. Spoznal me je. Dvignila sem ga, glavico je naslonil na mojo ramo, čutila sem njegovo mehko ličce ob mojem licu, njegovi kodri so božali moje čelo. Predstavljal sem si, da je fantek moj. Kdaj bo prišel ta dan?

Nejče je jel klicati, delal je čuden obraz in sam sebe božal po licih. Kako lep otrok!

Pričela sem ga oblačiti, potem sem ga dvignila na roke. Z mehкими ročicami se je oklenil mojega vratu. Bila sem srečna. Ne vem, zakaj sem imela solze v očeh.

Danes sem bila skupaj z Marijo Dolores na razgovoru pri duhovniku.

Razgovarjali smo se o flirtu.

„Flirt je igranje z ljubeznijo, kadar še ni prišel čas, da bi resno mislila na poroko. Igrajo se z ljubeznijo samo zaradi užitka srca, telesa ali obeh. To ne vodi nikamor. Tako se zapravlja nežnost, izgublja se medsebojno spoštovanje. Dekleta mislijo: vsi fantje so pokvarjeni. Fantje pravijo: poštenih deklet ni več. Vsi, ki so prinesli v zakon samo ostanke ljubezni, so zapravili dragocen čas, ki bi ga morali izrabiti za samovzgojo.“

Samo takrat smo zmožne ljubiti, kadar zaradi drugih pozabimo nase.

Michel Quoist

„Maša ni več, kot je bila!“

Nekateri se ne morejo pa ne morejo sprijazniti z novo obliko maše. Zlasti v tujini v tujem jeziku se jim zdi neprimerno bolj tuja, kot je bila včasih maša v latinščini. Resna težava nastane tedaj, ko se komu vzbudi misel, da se maša spreminja. Ali je to sploh možno? Ali je potem maša še tisto, kar je Kristus hotel, da naj bo?

Ali ste se kdaj zares zamislili, kakšno obliko je imela prva maša?

Jesus je končal z umivanjem, se oblekel in sedel na svoje mesto pri mizi. Miza je bila polkerožna in blazinjaki so bili razvrščeni radialno na zunanjem obodu polkroga. Gostje so sloneli na blazinjakih na levem komolcu in proti mizi. Večerjali so. Vsi gostje so stegovali roke ter namakali kruh z grenko zelenjavo v skupni skeledi, kjer je bila velikonočna omaka. Govorili so o izdajavcu.

Pojedina je že dolgo trajala. Mogoče so izpili že drugi vrč vina in kmalu bi morali za-

mešati tretjega, kot je bila to judovska navada. Tedaj je Jezus vzel bleb presnega kruha, ga blagoslovil, razlomil in dal apostolom: „Vzemite, jejte, to je moje telo.“ Potem jim je dal posvečeno vino.

Koliko je današnja maša ohranila prvotne oblike? Prav malo ali nič? In vendar je maša ista. Treba je ločiti bistvo maše od zunanje oblike maše. Prvo ostaja vedno isto, drugo se spreminja.

Kristus je postavil bistveni obred maše: kruh in vino naj se po duhovnikovih besedah spremeni v njegovo telo in kri. Vse ostalo je od apostolov in njih naslednikov. Dodajali so molitve, obrede, pesmi, določali mašna oblačila, obredni prostor, držo udeležencev, spreminjali jezik.

Pri tem spreminjanju je Cerkev vodila misel, da bodi liturgija čimbolj slovesna. Mogoče so pri tem pozabljali, da bi morala biti tudi čimbolj razumljiva. Seveda, včasih so imeli radi po dvorih in na gradovih, pa tudi po meščanskih in kmečkih hišah zamotane obrede.

Smer sedanjega razvoja gre v preprostost in razumljivost. In tega je vsak član Cerkve iskreno vesel. Škoda, da do tega ni prišlo prej. Le tako bo liturgija tisto, kar mora biti: vidna pot do nevidnih svetov.

Krivica

Seveda, sedaj je že stara in neokretna. Vsak dan jo vidijo, kako se navsezgodaj odtrga od hišic onstran parka in drsi počasi proti župnijski cerkvi. Veliko črno ruto ima na glavi, oči uprte v tla, telo sklonjeno.

Vsi jo poznajo: ko bi je v jutranji megli ne videli, se bi jim zdelo, da je park nekaj zgubil. A vendar nihče ne ve, kdo je ta ženica.

Njeno ime je zapisano v dobrodelnem društvu, kjer ji od časa do časa dajo nekaj riža, makaronov in sladkornja, pa še bolj od ča-

sa do časa copate, ogrinjavko ali ruto. Nič ne prosi, sprejme pa s hvaležnostjo in niti ne čuti v darilih ponižanja in krivice.

Kaj počne ves božji dan, ve Bog. Gotovo tistih nekaj reči, ki jih ima, obrača tako skrbno, da se bo pretolkla do smrti.

Zadnjič me je le zanimala, pa sem jo v jutranji megli ustavil. Povedala mi je svojo zgodbo.

Ima sina, visokega uradnika v mestni upravi. Zanj je dobri, veliki otrok, ki se mu je sreča nasmehnila in čigar sreče ona ne sme motiti. Dobil je visoko, lepo ženo, uredil si je prekrasno stanovanje, ima avto in tri pse. Njegov vrt je prečudovit. K njemu prihajajo ljudje iz višje družbe, pri njem razpravljajo, gledajo televizijo, večerjajo in

pijejo draga vina. Srečna je, da je sinu tako lepo.

Ona stanuje v podstrešni sobici daleč od sina. On ji je sobo poiskal, nekajkrat tudi plačal najemnino. Sedaj ji pomaga dobrodelnostno društvo.

A zakaj ni pri sinu? Ne sme ga motiti. Stara je že in se prav nič ne razume na moderno življenje in na vprašanja, o katerih njen sin govori s prijatelji. Je že prav tako, da je sin sam in ga ona ne moti — o tem je prepričana.

„To je vendar krivica!“ sem vzkripel.

„Krivica? Od koga? V krivico ne verjamem. Kaj ni moja žrtev potrebna, da je sin bolj srečen?“

Odrsula je kot vsak dan proti cerkvi: v veliki črni ruti, oči uprte v tla, telo sklonjeno.

ANGLIJA — Londonski „Tablet“ prinaša v aprilski številki kratko oceno knjige Antona Sylvestra „Living With Communism“. Knjigo prevajajo v holandski in hindujski jezik. — „The Tablet“ pravi: „Glavni zaključek, ki ga moremo narediti iz pogleda na komunistične države je ta, da so revolucije le malo prispevale k izboljšanju ljudskega življenja. Prav nobenega dvoma ni, da celo v Sovjetski zvezi velik del ljudstva živi mnogo slabše, kar se tiče hrane, obleke in stanovanj, kot so živeli v Rusiji leta 1913.“

ARGENTINA — Slovenski osnovnošolski tečajji po slovenskih naseljih so se spet začeli. Otroci jih obiskujejo ob sobotah. Tam se učijo slovenskega jezika, zgodovine in zemljepisa in verouka. Učencev je spet čez 700. Začela sta se tudi slovenski srednješolski tečaj in enoletni dopolnilni tečaj za bodoče učitelje.

V Slovenski vasi, ki je v predmestju Buenos Airesa, so fantje igrali mladinsko igro Luč z gora, otroci v Slovenskem domu v Carapachayu pa otroško igro Palčki. Štirje mladinski pevski zbori so pripravili koncert. Mladinski organizaciji Slovenska fantovska zveza in Slovenska dekliška organizacija sta imeli občni zbor, prav tako Družabna pravda, Katoliška akcija pa letno zborovanje.

Predavali so: v okviru Slovenskega akademskega staleštva ga. Anica Kraljeva o Slovencih na Goriškem in Tržaškem, v Slomškovem domu g. lazarist Franc Sodja o spolni vzgoji mladine, v okviru Planinskega društva pa brata Jure in Peter Skvarča o prvenstvenih vzponih slovensko-argentinske ekspedicije na Kontinentalni led v letu 1967.

V aprilu so imeli Slovenci v Buenos Airesu še otvoritveno slovesnost Ukrajinske katoliške univerze s slovenskim oddelkom, blagoslovitev slovenske hiše t. j. osrednjega prosvetnega doma in proslavo 50-letnice Majniške deklaracije.

V Buenos Airesu je izšel drugi del spominov Rude Jurčeca Skozi luči in sence. V tem delu avtor obravna-

ka naredila razstavo o jugoslovanskih narodih. Slovenci so poskrbeli, da razstava ni predstavila Avstralcem nekega zmešanega jugoslovanskega naroda, ampak štiri narode v eni državi. Tako je bil prikazan tudi slovenski narod, kot je primerno.

KANADA — Župnija Marija Pomagaj v Torontu je izdala knjižico na 48 stra-

Slovenci po svetu

va leta 1929 do 1935 in sicer svoja pariška leta s študijem na visoki šoli za politične vede in ljubljanska leta po vrnitvi iz tujine. Pisatelj oživlja vzdušje tedanje svetovne politike, kulturno ustvarjanje v Parizu in miselno vrenje Ljubljane. Zajetna knjiga je polna gradiva za razlago naslednjih let naše zgodovine.

„Kjer dom je očetov“, je bil naslov prireditvi, ki jo je marca ob začetku slovenskega šolskega tečaja pripravilo učiteljstvo tečaja Anton Martin Šlomšek v mestu Ramos Mejía. Prireditve je bila v veliki dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu.

AVSTRALIJA — Umrli je Stanislav Tofant, doma iz Zabukovice pri Celju. Postal je žrtev prometne nesreče. Zapušča štiri otroke. Poleg njega sta bila v avtu dva otroka, ki pa od nesreče nista odnesla hujših poškodb. — Smrtno se je ponesrečil Mario Grželj, rojen v Malih Ločah. Ob trčenju z drugim avtom so si drugi rešili življenje, ta 25-letni fant pa je umrl. — V Melbourneu je tamkajšnja ban-

neh z naslovom Mali katekizem. Obsega 149 vprašanj za prvoobhajance, birmance in slovenske šolarje.

MEHIKA — 18. marca je v Mehiki umrl rojak Vili Zebre, zaveden Slovenec, velik prijatelj in mecen Zavoda za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani.

USA — Slovenska telovadna zveza v Clevelandu je priredila pod vodstvom staroste Janeza Varška telovadno akademijo v šolski dvorani župnije sv. Vida.

80-letnico je v Clevelandu obhajal dr. Frank Kern, eden odličnih slovenskih kulturnih delavcev starejšega slovenskega rodu. Kot 19-letni fant je začel v Clevelandu slovensko šolo za moške in fante. Tedaj se je pisal Jauh. Ker pa noben Amerikanec tega imena ni znal prav izgovoriti, si je privzel priimek Kern. Postal je urednik „Nove domovine“ in pozneje še drugih slovenskih listov. Napisal je učbenik angleščine za tamkajšnje rojake in vodil dopisno šolo.

odgovarjamo

ČLOVEK IZ ŽIVALI?

Presenetilo me je, ko je neki duhovnik razlagal, da bi bilo možno, da bi se človek po telesu razvil iz živali. Kaj ni zapisano v svetem pismu, da je Bog človeka ustvaril iz prsti? — BU, Belgija.

O nastanku človeka imamo v prvih poglavjih prve Mojzesove knjige tri besedila: dve o nastanku človeka sploh, eno pa o stvarjenju žene posebej. Velik napredek zgodovine starega vzhoda in starih vzhodnih slovstev nam pomaga laže dojeti pravi smisel svetega pisma. Resnice, ki jih hoče sveti pisatelj v omenjenih treh besedilih povedati, so: Človek je delo posebnega božjega posega v tek stvarstva. Človek je postavljen za gospodarja drugih stvari. Človek je bil ustvarjen kot mož in žena, da se po zakonski zvezi enega moža z eno ženo množi človeški rod.

Besedila nič ne odgovoré na mnoga vprašanja, ki se nam stavijo: ne povedo nič natančnega, kako je človek po telesu božje delo, ali je Bog človeka ustvaril neposredno iz mrtve snovi ali posredno po razvoju iz nižjih organizmov. Cerkev ne zabranjuje, da strokovnjaki naravoslovci raziskujejo o morebitnem razvoju človeškega telesa iz že obstoječe in žive snovi. Da ni besed „iz prsti zemlje“ jemati v dobesednem smislu, je jasno. Prva poglavja svetega pisma so pisana v preprostem, barvitnem slogu, polnem podob, ki jih nikakor ne gre jemati po črki.

OTROCI TEGA SVETA RAZUMNEJŠI

Zakaj po skoraj dva tisoč letih katoliško Cerkev še vedno teži Jezusova beseda, da so otroci tega sveta razumnejši od otrok luči? To zadene v prvi vrsti vodstvo Cerkve, po njem pa ostale. — N. Z., Nemčija.

Smisel Jezusovih besed je, da smo ljudje v stvareh božjega kraljestva manj spretni kot v svetnih zadevah. To je pač težava, ki jo vsi imamo. Zemske dobrine nas vabijo s svojo obliko in barvo, duhom in okusom, od njih

si moremo obetati takojšnjih koristi, medtem ko so nam nadnaravne dobrine zakrite in samo po veri pribajamo do njih in od njih neposrednih koristi ne moremo pričakovati. Da bi Kristusove besede veljale najprej vodstvu Cerkve in po njem ostalim, to seveda ne drži.

ZAKAJ K SVETNIKOM?

Zakaj se katoliška Cerkev zateka za posredovanje med Bogom in ljudmi k Mariji in ostalim svetnikom, ko je Jezus vendar rekel, da je on edina pot k Očetu. — N. Z., Nemčija.

Jezus je edina pot k Očetu. To drži. Brez Kristusa bi vsi svetniki nič ne mogli pomagati: nebesa bi ostala zaprta. A svetniki so pot do Kristusa in kot njegovi prijatelji najbližja pot. Med njimi seveda najprej Kristusova mati. Cerkev ravna prav, da se obrača k svetnikom.

NEUSPEH CERKVE

Zakaj katoliška Cerkev v skoraj dvatisočletnem obdobju ni mogla vzpostaviti Kristusovega kraljestva, ko pa je naš Gospod Jezus Kristus le za to prišel na svet in dal za to potrebna sredstva? — N. Z., Nemčija.

Mogel bi vam odgovoriti z drugim vprašanjem: Zakaj je Kristus v treh letih svojega delovanja v Palestini tako malo ljudi pridobil za evangelij? In to ob vsej svoji svetosti in čudežih! Skrivnost človeške majhnosti in zaverovanosti v snov!

Seveda pa je vzrok za „neuspeh“ Cerkve tudi pri kristjanih samih. Najprej pri voditeljih, ker je njih delo za celotno delo Cerkve odločilnejše, potem pa pri vsakem kristjani, kajti vsak kristjan je prav tako del Cerkve kot pappež. Bog je izbral to pot, da rešuje ljudi po ljudeh, ljudje pa često odgovemo: tisti, ki bi morali oznanjati, in tisti, ki bi morali sprejemati.

SREČA NEVERNIH

Opazujem ljudi okoli sebe, pa se mi zdi, da nimajo nobene vere in so vendar srečni. Ali je ta moja domneva resnična? Pa še: kako naj taki ljudje pridejo do vere? — O. U., Švedska.

Vaša domneva je res le domneva. Kako naj bi človek mogel z gotovostjo trditi o nekom, da nima vere? Na področju vere je toliko odtenkov: zgodi se n. pr. lahko, da na zunaj nikdar z ničemer ne pokažem svoje vere in vendar verujem vsaj v Boga. In kako bi mo-

gel z gotovostjo trditi o nekom, da je srečen, ko je tolikokrat smeh na ustnicah zakrivanjeje notranje praznine?

Vendar sem prepričan, da brez vere v vsaj temeljne življenjske resnice ni mogoče biti zares srečen. Kako naj ne občutim stalnega notranjega nemira, če nisem gotov, da smrt ni konec mojega bivanja? Kako naj bom miren, če ne verujem vsaj v Boga, ki edini more dati smisel mojemu življenju? In kako naj doživljam notranjo skladnost, če ne vem, kako naj živim, da bom izpolnil svojo življenjsko nalogo?

Kako naj tisti, ki ne verujejo, pridejo do vere? Bog ima tisoč poti: v človeku samem — nemir vesti, luč razuma, občutje nemoči, doživetje praznosti ob stvareh, zunaj človeka — izgubo stvari in ljudi, dobroto vernih, milost... Bog boče vse ljudi v nebesih, zato pri vsakem človeku uporabi vse, kar bi naj ga privedlo k cilju. V te božje poti se moramo vključiti vsi verni čimbolj polno, da se bodo božji načrti čim popolneje izpolnili.

ZAKAJ TOLIKO NEVERNIH?

Če je vera tako lahka, zakaj potem toliko ljudi ne veruje? — P. S., Švedska.

Nihče ne trdi, da je vera lahka. Nasprotno: Kljub vsem dokazom, da je pametno verovati, je vera težka, saj z njo sprejemam kot resnične stvari, ki se ne vidijo. Vedno znova se moram za vero truditi in, ker je božji dar, zanjo Boga prositi.

Vendar vera ni nekaj skoraj nemogočega, če jo Kristus zabteva za vsakogar, ki se boče zveličati. Bog boče zveličanje vsakega človeka, torej more ob dobri volji vsak človek verovati. Od kod potem nevera ljudi? Najprej iz nevednosti: marsikdo ni nikdar proučil vprašanja vere. Potem iz nezrelosti: nekateri niso dovolj zreli, da bi si zastavili celo vprašanje o življenju, saj jih določa tako zavosl, da nimajo moči za premišljanje globljih vprašani. Dalje iz počutnosti: koliko jih je, ki so prej verovali v Boga, a so vero opustili, ker jih je ovirala v njih zasebnem življenju. Končno so brez vere še ljudje, ki iščejo resnico, pa je še niso našli. Za prave brezverce moremo imeti le tiste poštenjake, ki so po zrelem premišljevanju prišli do gotovega in mirnega prepričanja, da Boga ni. Taki v vseh težavah in tudi tik pred smrtjo ostajajo neomajno prepričani o svojem spoznanju. Koliko je takih? Pa še ti, če jih je kaj, morejo biti brezverci zaradi napačne predstave o Bogu, zaradi kekega nerešljivega vprašanja, kakor n. pr. kako more dobi Bog dopustiti zlo na svetu, ali pa zaradi spotakljivega življenja vernikov.

ZNANOST IN VERA

Tolikokrat se govori, da so med znanostjo in krščanstvom nasprotja. Pa še: da bo znanost dokazala, da se je krščanstvo motilo. Kaj pravite? — Z. V., Francija.

Nasprotja med razodeto resnico in med znanstveno resnico so le navidezna. Vzrok za taka navidezna nasprotja je slabost človeškega razuma. Tako navidezno nasprotje nastane, ker znanstveniki kake verske resnice prav ne razumejo in ji dajejo napačen smisel ali pa ker znanstveniki prikazujejo kako svojo resnico kot dognanje, kar je pa v resnici le še domneva. Vendar se pa na eni strani vedno bolj odkriva pravi smisel svetega pisma, na drugi pa znanost sama ovrača razna „dognanja“ kot zmote.

Nikdar ne bo mogla resnična znanost ovreči krščanske resnice, saj med resnico in resnico ne more biti nasprotja.

DIALOG IN DOBRE ŽELJE

14. marca sem poslušal ljubljanski radio. V okviru oddaje „Aktualnosti“ je N. Vihar tako-le komentiral klic Vatikana po dialogu: „Pri dialogu Vatikanu ne gre za ideološki dvogovor med nevernimi in vernimi, kar tudi ni važno. Vatikanu gre predvsem za dvogovor med vernimi in nevernimi, kako bi s skupnimi močmi pripomogli k miru na svetu in k ustvaritvi socialne pravičnosti. K dvogovoru o teh vprašanjih so danes poklicani verni in neverni.“ Za zaključek je dodal: „Vatikan je končno le uvidel, da ima samo socialistična ureditev družbe bodočnost. Saj je pri podpisu protokola izjavil, da želi narodom Jugoslavije napredek. Kaj pa naj bi jim želel drugega kot edino napredek socialistične družbe.“ Povejte mi, prosim, če po vašem mnenju Vatikan res tako misli? — C. T., Nemčija.

Cerkev si želi razgovora z vsemi, kajti vsi smo poklicani k temu, da bi si bili bratje, ker je Oče začetnik in cilj nas vseh. Zato moramo vsi sodelovati pri graditvi sveta v pravem miru. Čeprav Cerkev res ne gre najprej za ideološki razgovor med vernimi in nevernimi, ampak za ustvaritev miru na svetu, vendar jemlje to nalogo v zavesti poslanstva, da razsvetljuje ves svet z evangelijem in zedinja v enem Duhu vse ljudi.

Protokol z Jugoslavijo je podpisal Vatikan. Pri podpisu je želel narodom Jugoslavije napredek. Narodi Jugoslavije so seveda povsem nekaj drugega kot socialistična ureditev Jugoslavije: bili so že zdavnaj, ko te ureditve še ni bilo. Misel radijskega komentarija je bila v tem pogledu popolnoma zgrešena.

Z izrezki iz slovenskih revij in časopisov, ki izhajajo doma in po svetu, skušamo zasledovati dogajanje med Slovenci, ne da bi hoteli odgovarjati za mnemnja člankarjev. Bravci naj si iz dane snovi sami ustvarijo podobo o življenju Slovencev.

POŠTNO
REVIZIJSKI
KLIC TRIGLAVA
LONDON, 3. SEPTEBRA 1966. LETO XIX. ŠTIV. 218

DVOJNA SLOVENSKA KULTURA

Ljubljanska univerza spričo posebnih notranjepolitičnih razmer ne more v celoti izpolniti tiste vloge, ki bi jo v normalnih prilikah morala. To vse dotlej, dokler bo vsaj slovenski znanstveni in študirajoči svet ignoriral vse kulturno in znanstveno delovanje slovenstva v svetu. Vse dotlej, dokler domovina noče priznati obstoja slovenske kulture izven njenih meja ali izven dosega domačih oblasti. Ker znanost in kultura ne smeta biti politično pogojeni ali od politike odvisni, je zato v tem pogledu naloga slovenskih kulturnih in znanstvenih ustanov v svobodnem svetu, da to domačo pomankljivost nadoknadijo in izpolnijo vsiljeno vrzel. Iz tega razloga je torej vloga slovenističnega oddelka na ukrajinski univerzi (univerza je v Rimu, podružnica filozofsko-humanistične fakultete je v Buenos Airesu, pri tej podružnici je tudi slovenistični oddelek, op. NL) vsaj tolike važnosti v slovenskem znanstvenem svetu, kot je obstoj Slovenske kulturne akcije (s centrom v Buenos Airesu, op. NL) v slovenski kulturi, pa če eno ali drugo domovina priznava ali ne... (London, 11. marca 1967, str. 3, 4).

ODSELJEVANJE DELAVCEV

Medtem ko je v Italiji glavni razlog za odseljevanje preobljudenost dežele, je v Jugoslaviji prvi razlog za odseljevanje brezposelnost, ki jo je povzročilo po komunističnih vzorih zavoženo gospodarstvo. Kdo se zaposluje zadnja leta iz Slovenije v inozemstvu? Visoko kvalificirani strokovnjaki, kvalificirani in visoko kvalificirani delavci. Nekvalificirani delavci — in teh je največ — predstavljajo predvsem sezonsko delovno silo.

Odseljevanje visoko kvalificiranih strokovnjakov je boleč problem v vseh republikah in so ga začeli resno obravnavati tudi v zvezni skupščini... V zvezi s tem je prišlo tudi do borbe proti neustreznim kadrom na vodstvenih in strokovnih mestih. Rešitev tega problema ni lahka, ker je politične narave. Ta mesta zasedajo privilegirani člani komunistične stranke brez odgovarjajoče kvalifikacije, katere je težko odstraniti.

Razlog za začasno odselitev so seveda tudi boljši dohodki in boljše delovne razmere odn. možnosti razvoja. Iz istih razlogov se vrši odseljevanje tehnične inteligence iz Nemčije v Anglijo, iz Anglije pa v Ameriko. Urejeni odnosi med posameznimi vrstami delavcev v tujih podjetjih privlačujejo naše strokovnjake, ki težko prenašajo nestrokovno vodstvo v domačih podjetjih... Vodja jugoslovanskih sindikatov Vukmanović sam zatrjuje, da preko 40 % vodilnih mest v tovarnah v Jugoslaviji zasedajo ljudje, ki imajo samo ljudsko šolo, oziroma komaj znajo brati in pisati. V Sloveniji je stanje v toliko boljše, da je lahko reči, da preko 40 % vodilnih mest zasedajo ljudje z neustrezno šolsko izobrazbo.

Nekvalificirani delavci si po večini iščejo zaslugek zunaj, ker ga sedaj zaradi zmanjšanja investicij ne morejo najti doma. To so predvsem ljudje, ki delajo v gradbeni industriji. (London, 11. marca 1967, str. 11, 12)

SVOBODNA SLOVENIJA
ESLOVENIA LIBRE

USODA ZAMEJSTVA

Znano je, da imamo na Primorskem del Slovencev, ki so že od vsega začetka simpatizirali z novim režimom v Jugoslaviji. Ti so potem tudi uživali vse privilegije s strani titovske vlade ter so edini imeli uradno priznanje jugoslovanskih komunistov v manjšinskem pogledu. Danes so te politične organizacije kot samostojen političen organ izginile s pozornice in uradno so se titovski pristaši pridružili ita-

lijanskim marksistom različnih barv. S tem je seveda padla možnost za kako skupno politično akcijo v narodnoobrambnih zadevah. Tu ne more biti več govora o kaki resnični svobodni politični iniciativi slovenskih levičarjev, saj mora tudi o manjšinskih zadevah dokončno odločati le centralno rimsko partijsko tajništvo (ki je pa navadno bolj gluho za manjšinske zadeve, kot so pokazali že razni primeri).

Vemo, da je to politiko narodne asimilacije v tujem morju naročila odgovorna oblast v matični domovini. Tega pa ne moremo opravičiti niti z željo po boljših meddržavnih odnosih Jugoslavije s svojimi sosedi niti z iskanjem kakih trgovinskih interesov. (Buenos Aires, 30. marca 1967, str. 1).

DELO

LJUBLJANA, PETER DEBEL, JULIJ 1964
VSEBINA: OBLIKA DO 1. MASA 1964. PREDSTAVILNI ŽURNEŠKI
VSEBINA: OBLIKA DO 1. MASA 1964. PREDSTAVILNI ŽURNEŠKI
VSEBINA: OBLIKA DO 1. MASA 1964. PREDSTAVILNI ŽURNEŠKI

IZ RESOLUCIJE SLOVENSКИH KOMUNISTOV

„Odločno se moramo zoperstaviti tudi težnjam, da bi kdorkoli prikazoval pozitivno zakonsko urejanje borčevskih problemov kot družbeni privilegij... Reforma varnostne službe po IV. plenumu CK ZKJ ne sme oslabiti njene učinkovitosti... Ne moremo neprizadeto dopuščati, da bi se kdorkoli lahko politično uveljavljal proti ustavi in izven socialističnih temeljev. Pri jasni usmerjenosti, aktivnosti in budnosti političnega aktiva bodo vsi taki poskusi v kali onemogočeni, njihovi nosilci pa izolirani. Skrajni administrativni ukrepi bodo v takem družbenem ozračju največkrat nepotrebni, vedno pa politično razumljivi... V smislu ustavnih določil se morajo komunisti boriti za dosledno ločitev družbeno-izobraževalnega sistema od privatnih in drugih idejnih in političnih interesov, pa tudi od vere in cerkve... Na podlagi pridobitev revolucije in socializma, glede katerih ne more

biti dialogov... Zveza komunistov Slovenije je neobhodno potrebna socialistični družbi... Temeljito je treba proučiti in odstranjevati vzroke, zaradi katerih pada število neposrednih proizvajalcev ter mladine v Zvezi komunistov... (Ljubljana, 25. marca 1967, str. 3).

Katoliški GLAS

JEZIKOVNA PRAVDA

V Jugoslaviji imajo svojo jezikovno afero, ki je precej razgrela duhove in v katero je posegel sam predsednik Tito. Začelo se je vse z „Deklaracijo o nazivu in položaju hrvaškega knjižnega jezika“, ki so jo podpisali v posloplju Maticice Hrvatske v Zagrebu razni hrvaški javni delavci in razumniki. Namen podpisnikov je bil v trenutku, ko se pripravljala sprememba ustave glede medsebojnih odnosov posameznih narodov Jugoslavije, prispevati svoj predlog glede jezika, ki se govori na Hrvaškem, in ga ne imenovati več srbo-hrvatski ali hrvaško-srbski, temveč enostavno hrvaški.

Najbolj so zagnali vik in krik nekateri srbski književniki... V Zagrebu pa je zoper „Deklaracijo“ nastopil tamkajšnji komite Zveze komunistov...

Nejasen ostaja položaj vodilnega hrvaškega književnika Miroslava Krleža, ki je osebni prijatelj predsednika Tita in član centralnega odbora Zveze komunistov Jugoslavije. Dasi je tudi on spomenico podpisal — pravijo, da je bil celo eden njenih pobudnikov — se njegovo ime nikjer v zvezi s to zadevo ne omenja. Očitno je, da bi režim rad rešil vsaj njegovo glavo.

Tito s svojimi prijatelji res nima sreče. Odpovedati se je moral Djilasu in Rankoviću, Kidrič, Pijade in Kraigher so umrli, sedaj pa spet nerodna zadeva s Krležo. Edino Kardelj zaenkrat pravilno vozi in ne daje povoda za kake nastope zoper sebe. Je pa prav on v Jugoslaviji, zlasti pa v Sloveniji, najmanj priljubljen.

Težko je predvidevati, kam bo vse to vrenje v vrhovih pripeljalo in kako se bo končalo. (Gorica, 6. aprila 1967, str. 3).

Žena možu: „Janez, zbudi se in se enkrat sam poslušaj, kako smrčiš!“

*

Mati hčerki: „Le še malo se vadi v kuhinji, bogve, če boš kdaj moža dobila.“

*

Otrok v trgovini: „Prosim, za 80 dinarjev bonbonov in 20 dinarjev nazaj, jutri vam bo pa mama prinesla sto dinarjev.“

*

Mati: „Veš, Tomaž, lepo spričevalo bi mi bilo za god najljubše darilo.“

Tomaž: „Prepozno, mama, sem ti že kupil par copat.“

*

Oče sosedu: „Tri leta smo našega Andreja učili govoriti in hoditi. Sedaj ga pa že tri leta učimo, da naj pri obiskih molči in sedi pri miru.“

*

Kandidat za mornariškega častnika je dobil za izpit nalogo izračunati zemljepisno širino in dolžino ladje, na kateri je delal izpit. Po dolgem računanju je povedal komisiji rezultat: „Gospodje, odkrijte se, kajti če so moji računi pravilni, plujemo prav sedajle v milansko stolnico.“

*

„Rad bi govoril s telefonsko številko 621 28.“

„Saj s to številko govorite.“

„Hvala lepa. Hotel sem samo videti, če sem prav domov prišel.“

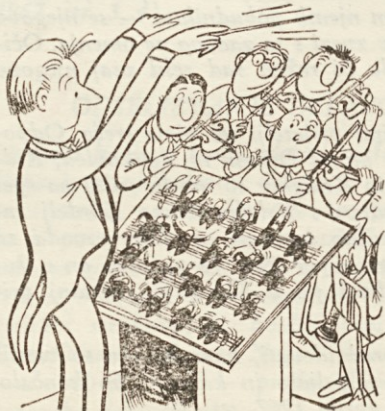
*

Mati poročeni hčerki: „Ne, draga! Če ti tvoj mož vse želje izpolni, je to znamenje, da imaš premalo želja.“

*

Vi ste moj najljubši pisatelj. Prebrala sem že naslove vseh vaših del.

*

„Bog daj, Jošt. Kako si se spremenil!“

„Saj nisem Jošt.“

„Kaj, tudi ime si spremenil?“

*

Žena možu: „Kaj moraš res vedno predzadnjo besedo imeti ti?“

*

Napovedovavec po televiziji: „V okvirju našega kulturnega programa bomo končali od-dajo in vas pustili, da vzamete v roke kako dobro knjigo.“

Za dobro voljo

„Kam pa greš?“

„Obesit se.“

„S tako tenko vrvojo? Ali si neumen? Če se ti utrga, boš padel na tla in se boš gotovo ubil.“

*

„V ljubezni sem imel vedno srečo.“

„Saj se nisi poročil.“

„Prav zato.“

*

„Že petič žagaš desko.“

„Ja, pa je še vedno prekratka.“

*

„Kaj pa je vaš poredni sinko spet počel, da ima glavo obvezano?“

„Vaš pridni sinko ga je s kamnom po glavi.“

*

Župnik je pridigal: „Bodite vedno pripravljene. Koliko jih gre zvečer zdravih spat, zjutraj se pa mrtvi zbude!“

*

„Mama, Jure je pil črnilo. Ali mora zdaj jesti pivnik?“

*

Mož: „Res čudno, da dobijo največji tepci najlepše žene.“

Žena: „No, kar nikar se mi ne prilizuj!“

*

Otrok potuje prvič z očetom v vlaku. Ves čas se sklanja skozi okno. Oče ga svari, a nič ne pomaga. Da bi ga izučil, mu oče sunkoma sname z glave kapo, kot da jo je odnesel veter, in jo skrrije.

„Vidiš,“ pravi otroku, „saj sem ti rekel. Kaj bo pa mama rekla?“

Otrok zajoče. Očetu se zasmili, pa ga potolaži:

„Če mi oblubiš, da se ne boš več sklanjal skozi okno, ti jo preskrbim nazaj. Dobro pazi! Kakor hitro bo lokomotiva pred tunelom zapiskala, se bo kapa vrnila.“

Ob prvem žvižgu je oče kapo vrgel otroku v naročje.

Otroku je bila stvar zelo všeč. Ves srečen je zaploskal: „Še enkrat, ata,“ in je vrgel kapo skozi okno.

*

„Kot začetno plačo vam lahko ponudim tisoč frankov. Kasneje vam bomo dali tisoč petsto.“

„Prav. Pridem kasneje.“

*

Gospa: „Micka, ali si zamenjala ribam vodo?“

Micka: „Ne še, še niso prejšnje spile.“

*

Gost natakariči: „Ne brišite vendar vilic kar v predpasnik.“

Natakariča: „Nič hudega! Saj je že itak umazan.“

*

Gospodič: „Pri tej moderni glasbi človek res ne ve več, po kateri nogi bi plesal.“

Gospodična: „Na vsak način bi vas prosila, da ne po moji.“

*

Teta: „Zgodnje spanje je zelo veliko vredno. Jaz grem navadno s kokošmi spat.“

Nečak: „Res? Kako pa zležeš v kurnik?“

*

Gospa je povsod, kamor je prišla, hvalila svojega sinčka, kako je nadarjen.

„Učitelj ne ve več, kaj bi ga še učil, ko že vse zna,“ je dopovedovala.

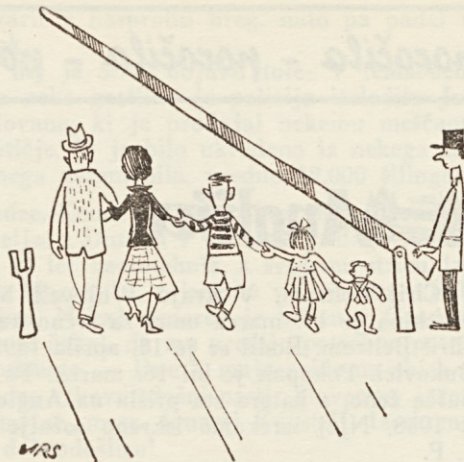
„Pojdi sem, Karlek, boš povedal stricu, kaj znaš,“ se brž pobaha pred botrom, ki je prišel na obisk. „Boter, vprašajte ga iz računstva, kar hočete, boste videli.“

„Koliko je dve in dve, Karlek?“ vpraša boter.

„Tri,“ odvrne ta.

„Ste videli,“ poseže vmes mati vsa zadovoljna, „samo za eno se je zmotil.“

*

Nočni čuvaj pride zvečer v tovarno v službo. Ves trd od mraza se vratarici zasmili.

„Hočete skodelico čaja, da se boste segreli?“ ga vpraša.

„Hvala,“ ji odvrne vljudno čuvaj. „Če bom ob tej uri pil čaj, ne bom vso noč zatisnil očesa.“

*

Vseznavec je pripovedoval in pripovedoval brez konca in kraja, da so starejšega gospoda nasproti njega že ušesa bolela. Končno je bilo gospodu dovolj, pa je udaril med pripovedovanje:

„Ali imate barometer?“

„Ne,“ je odvrnil vseznavec.

„Potem si ga lahko sami naredite.“

„Res? Kako?“

„Čisto preprosto. Na okno obesite nit. Če se ziblje, je veter, če se zmoči, je dež, če se utrga, je pa za nič.“

*

„Rok je po smrti vse zapustil sirotišnici.“

„Lepo. Kaj je pa imel?“

„Štiri otroke.“

*

Prvi: „Ali že veš?“

Drugi: „Ne še.“

Prvi: „Jaz tudi še ne.“

*

Prvi: „Ali si že zvedel?“

Drugi: „Kaj pa?“

Prvi: „Da se je Ivanka poročila. Pomisli: tako grda, kot je, in neznosna in brez vsake izobrazbe in stara. Ali slučajno veš, koga je vzela?“

Drugi: „Mene.“

*

„Nič ni lažjega kot nehati kaditi,“ je rekel Mark Twain. „Jaz na primer sem že stokrat nehal.“

Anglija

† **Ciril Beltram.** V kraju Whitwell blizu Hitchina je 11. marca umrl za srčno kapjo Ciril Beltram. Rodil se je 18. aprila 1899. v Bukovici. Pokopan je bil 16. marca. Tu zapušča ženo, s katero sta prišla na Angleško l. 1958. Njej izrekamo iskreno sožalje! R. I. P.

Krsti. V bolnišnici Bury, Lancs, so pohiteli 16. marca s krstom Olge Lešnik, ker se ji je mudilo na svet. Bila je rojena v sedmem mesecu. Bog ji daj zdravja, da bo staršem v veselje! — V cerkvi Kristusa Kralja, Southgate, London, smo pa krstili 2. aprila Jožefino Gertrudo Ivens. Čestitamo!

Dvoje pisem iz misijonov. Naš misijonar Fr. Pregelj piše iz Rodezije: „Razmere tu niso nič preveč cvetoče in to z obeh strani. Tudi napram misijonarjem. Dosedaj nas puste domačini še nekako na miru. Koliko časa pa bo tako, sam Bog ve. Vse je nekako napeto in je že bilo tudi več belih žrtev tu v okolici. Zatorej vas prosim, pomolite tudi za naše težko in z znojem napojeno delo, da bo končno le vera obrodila svoj sad in prinesla mir tudi tu. — Drugače pa tekam okrog, kot da bi mi pod podplati gorelo. Vrnil sem se s severa iz Konga, kjer sem bil mesec dni v jezuitskih misijonih. Sem kot peto kolo, ker se vsakega jezika nekako naučim, tako da lahko grem, kamor me moji predstojniki pošljejo...“ — P. Kokalj pa piše: „Oglašam se vam prvič s tega kraja, ki v jeziku ‚bemba‘ pomeni ‚mir‘. Prišel sem sem iz Lusaka ter sem globoko v notranjosti dežele. Učil se bom 6 mesecev jezik bemba, obenem pa opazoval metode izkušenih misijonarjev belih očetov. Jezik je zelo težak, saj je popolnoma različen od naših evropskih. Zato so mi tudi dali polnih 6 mesecev... Zelo sem srečen. Tu je široko polje dela na stežaj odprto...“

Peter Peters je 15-letni bolnik na ledvicah, za katerega so začeli tu zbiranje darov, ki so do 10. aprila znesli nad 12 tisoč funtov. Njegova mati je Slovenka. Družina je prišla pred leti iz Egipta. Bolezen je povzročila, da je Peter zaostal v rasti. Živeti more le z umetnimi ledvicami. Ta stroj stane okoli 7000 funtov in so ga postavili kar na domu. Tako bo Peter z nabranim denarjem po-

magal še drugim, saj je več takih bolnikov, ki potrebujejo take umetne ledvice. Petru želimo skorajšnje okrevanje!

Bedford. Prejšnja dva meseca se nismo v „Luči“ oglasili, ker smo za marec izdali naš Vestnik, za april pa je msgr. Kunstelj objavil naše vesti v svoji prilogi. To pot se pa spet oglašamo.

Pred dvema letoma, ko smo imeli spominsko proslavo ob priliki 20-letnice konca vojne in njenih grozot, smo sklenili, da bomo v bodoče na binško soboto prirejali resnejše prireditve bodisi v zvezi z obletnicami, slovenskimi dnevi in podobnim. Letos se bomo pridružili ostalim Slovencem po svetu kakor tudi v domovini ter proslavili 1200-letnico našega pokristjanjenja.

Binško sobota je letos zaradi zgodnje Velike noči že 13. maja. To bo za nas še bolj pomembno, kajti samo 4 dni pred tem dnevem (9. maja) se bodo Slovenci iz domovine v izrednem številu zbrali pri Gospe Sveti na Koroškem. Obenem s to obletnico pa se bomo spomnili tudi 1900-letnice smrti apostolov sv. Petra in Pavla ter 1100-letnice, ko sta sveta brata Ciril in Metod potovala skozi naše kraje v Rim. Ob takih prilikah je navada, da imamo govornika, ki nam razloži namen prireditve. Kdo naj bi bil letos primernejši kot župnik naše župnije v Angliji, monsignor Kunstelj! To še posebno zato, ker ni samo njega, pač pa tudi njegove župljane zadela čast, da je bil pred kratkim imenovan za vrhovnega dušnega pastirja vseh slovenskih izseljencev. Na našo prošnjo je prevzel tudi pokroviteljstvo te letošnje proslave. Ker se bo morda kdo vprašal, zakaj hočemo pokroviteljstvo, dasi do sedaj to ni bila naša navada, naj razložim na kratko. Glavni del proslave je verskega značaja in, čeprav naše društvo to prireja samostojno, se nam je zdelo potrebno, da to naredimo z vednostjo in odobrenjem slovenske župnije. S tem hočemo tudi pokazati, da še nismo pozabili obljube, ki so jo naši predniki naredili pred 1200 leti, in izkazati hvaležnost tudi našemu dušnemu pastirju, ki že 20 let deluje med nami. Program bomo začeli dopoldne s sveto mašo, nadaljevali pa z glavno dramsko prireditvijo ob petih popoldne. Po zaključku te prireditve pa bomo imeli družabni večer, ko bomo ob domačem prigrizku prisluhnili našim domačim napevom. Namen prireditev je narediti, kar je mogoče, in to pričakujemo tudi z obiskom. Ne vabimo vas,

da pridete presojati nas ali pa delo našega društva, kajti to ni naš namen. Vabimo vas in vas tudi prosimo, da se z udeležbo izkažete hvaležne za dar, katerega so za nas in tudi za naše bodoče rodove prejeli naši predniki pred dvanajstimi stoletji. — Rr.

Na binkoštno soboto, dne 13. maja,
vsi v Bedford na
KARANTANSKI DAN!

Avstrija

Predarlsko. V okviru Katoliškega delavskega gibanja je bil za nedeljo, 23. aprila, napovedan „prijateljski sestanek sezonskih delavcev“ v Bregenzu. Kaj več o njem sporočimo prihodnjič. Naša služba božja bo naslednje mesece: V Bludenzu dne 14. maja, 25. junija, 23. julija in 27. avgusta ob 17. uri popoldne v cerkvi sv. Križa (p. Štefan). — V Bregenzu pa bo na iste dni, toda že dopoldne ob 10,30 v kapucinski cerkvi (p. Štefan). Pol ure pred službo božjo je vselej priložnost za spoved. Javljamo tudi službe božje, ki bodo drugod na Predarlskem in jih bo imel p. Gojo: V Feldkirchu dne 7. maja, 4. junija, 2. julija, 16. avgusta, ob 10,30 v kapucinski cerkvi. — V Rankweilu 14. maja, 11. junija, 9. julija, 13. avgusta, vselej ob 17. uri v cerkvi sv. Petra. — V Götzis dne 21. maja, 18. junija, 16. julija in 20. avgusta, vsakokrat ob 17. uri v stari cerkvi. — V Dornbirnu iste dni kot v Götzis, a že dopoldne ob 10,30 v kapucinski cerkvi. Tudi v teh krajih je pol ure pred sveto mašo priložnost za spoved. Opozorite še druge rojake na domačo službo božjo!

Štajerska. V avstrijskem časopisju, ki izhaja v Gradcu smo te dni brali o pretresljivi nesreči. Na poti iz domovine na svoje delovno mesto v Nemčiji je na državni cesti pri Kalwangu, Leoben, za volanom zaspal v lastnem vozu Rafael Vičič, star 26 let, doma iz Slovenije. Posledice te nesreče, ki se je zgodila v noči na nedeljo ob 3,30, so bile strašne. Voznik je bil na mestu mrtev. Njegova 23-letna nevesta Jožefa Bejek iz Murske Sobotne je umrla nekaj minut pozneje v rešivcu na poti v bolnico. Dve drugi sopotnici, 31-letna Marija Matjašec in 24-letna Olga Zankoč, obe iz Murske Sobotne, sta ostali pri življenju s težkimi ranami. Sedeli sta na zadnjem sedežu. Sledovi na kraju nesreče govore, da je Rafael s svojim vozom prišel čisto na levo in se končno z veliko brzino pognal čez levi breg ceste, nato čez poglobljeno tekoči potok in se

je zaril v nasprotni breg, nato pa padel v potok.

Isti list je 5. 4. objavil tole: V temačnem kotu neke gostilne je policija izsledila Jugoslovana, ki je prodajal nekemu meščanu lepoticje, ki je bilo ukradeno iz nekega zasebnega avtomobila, vredno 12.000 šilingov.

Gradec. Konec decembra lani se je z letalom odpeljal z Dunaja v Toronto g. Bogo Avsec, star 21 let, radiotehnik, k svojemu stricu Janezu Marentiču, rojenemu v Gradcu v Beli krajini. Nekaj mesecev je bil tu v Gradcu, kjer je čakal, da mu uredijo potrebne potne dokumente. — Dne 7. maja pride na obisk v Gradec vrhovni dušni pastir Slovencev izven domovine, msgr. Ignacij Kunstelj. Izrekamo mu dobrodoščilo!

Belgija

LIEGE-LIMBURG

V Eisdenu in Waterscheju smo imeli prav lepo Veliko noč. Velikonočna pesem je res mogočno odmevala.

Toplo vabimo na šmarnično pobožnost, ki bo kot prejšnja leta v kapelici v Eisdenu. V družini g. Aleksandra Ackoviča-Cappaert sta sestrici Karina in Kristina dobili čvrstega bratca Franka. Tudi mi se s toplimi čestitkami pridružujemo veselju mlade družine.

Pelikanov Robert iz Winterslaga se šele dve leti vadi na harmoniko, pa je na mednarodni tekmi za harmoniko 2. oktobra 1966 v Landenu dosegel prvo mesto. Iskreno čestitamo. V Houthalenu imamo dva težka bolnika in sicer g. Franca Senica in g. Jožeta Kaplar. Njima in vsem našim bolnikom pošiljamo posebne pozdrave.

V Waterscheju je smrtna kosa bridko udarila v naše vrste. Po kratki boleznini nas je zapustil g. Jože Cesar, poznana osebnost, ki so jo spoštovali Slovenci in Flamci. O božiču in tretjo nedeljo v januarju je še mežnarij pri slovenski maši na kliniki; ko pa je kliniko polnila slovenska velikonočna pesem, se je g. Jože v eni njenih sob že poslavljal s tega sveta. Pokojni je dolga leta bil zvest član slovenske skupnosti v Waterscheju. Slovenski duhovnik je v njem imel človeka, na katerega je smel računati v vseh okoliščinah. Zapušča žalujočo soprogo go. Marijo, dva sina, hčerki, brate in sestre ter 90-letnega očeta g. Franca, ki je najstarejši Slovenec v Belgiji, če ne v vsej zapadni Evropi. Na zadnji poti ga je spremljala velika množica s slovenskimi in flamskimi zastavami. Moški zbor mu je ob grobu pod vodstvom g. Stanka

Novaka zapel žalostinko. Hvala ti za prijateljstvo, dragi Jožef, in počivaj v miru! Žalujoči družini izrekamo toplo sožalje.

Slovenska nova maša. V nedeljo, 21. majnika, bo v Eisdenu praznik za Slovence v Belgiji in Holandiji. V slovesnem sprevedu bomo spremljali pred oltar župnijske cerkve sv. Barbare sina pokojnega slovenskega rudarja, našega novomašnika č. g. Emila Hriberška, duhovnika škofije Tournai.

Začelo se bo točno ob 4. uri popoldne. Mešani pevski zbor „Zvon“ iz Holandije bo med službo božjo pel Tomčevo „dijaško“ slovensko mašo. Za novomašnega govornika je novomašnik naprosil g. Vinka Žaklja. Zaradi meseca majnika bodo takoj po sveti maši pete litanije Matere božje.

Po cerkveni svečanosti bo kratka akademija v dvorani, kjer bodo nastopali naši pevci in naša mladina.

Naša skupna stvar je, dragi rojaki, da bomo to slovesnost tako pripravili in izpeljali, da bo Bogu v čast, novomašniku v veselje, nam v pobudo, našemu narodu pa v ponos. Slovenci, na delo!

CHARLEROI—MONS—BRUSELJ

Smrt ge. Marije Gaberc, roj. Plajbes, matere našega izseljenskega duhovnika, je napravila globok vtis med vsemi izseljenci v Belgiji. Se v nedeljo, 19. februarja, je bila na slovenski službi božji v Flénu, kjer je prejela sveto obhajilo, zadnjikrat v življenju. V ponedeljek, 20. februarja, jo je zadel delni

mrtvoud po desni strani; v kliniki Notre Dame v Charleroi-Nord so poizkusili vse, da bi ji rešili življenje, pa ni bilo mogoče.

V četrtek zjutraj, 23. febr., je lepo v Bogu zaspala, potem ko ji je sin-duhovnik podelil svete zakramente za umirajoče. Še isti dan so položili mater na katafalk v kapelici, kjer smo ob 7. uri zvečer imeli molitev svetega rožnega venca ob veliki udeležbi okoliških Slovencev. Naslednje dneve so prišli mnogi, da se poslovijo od umrle. Iz domovine je naslednji dan prišel tudi sin Tomaž iz Idrije. V torek, 28. februarja, je bilo cerkveno pogrebno opravilo v župnijski cerkvi v Charleroi-Nord ob navzočnosti msgr. Ignacija Kunstlja, vrhovnega dušnega pastirja za Slovence po svetu, ki je nalašč zato prišel iz Anglije. Pogreb je vodil č. g. Žakelj iz Liègea, ki je imel v cerkvi govor, ki bo ostal dolgo vsem v spominu. Udeležilo se ga je mnogo rojakov in rojakinj iz Charleroi in okolice, Borinaže in celo iz Bruslja, kakor tudi lepa skupina iz Eisden-a z zastavo S. K. P. D. „Slomšek“.

Za prevoz telesnih ostankov matere v domovino je bilo treba premagati marsikatero težavo. Mrtvaški voz sta v soboto, 4. marca, iz Charleroi spremljala sinova Tomaž in Kazimir čez Francijo, Švico in Italijo v domovino. 6. marca popoldne so krsto z rajno položili v kapelici sv. Jožefa na Žalah, prav tam, kjer je leta 1954 ležal njen soprog, oče Jože. Ob veliki udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev so truplo umrle položili k večnemu počitku v torek, 7. marca, poleg

„Le ena se tebi je želja spolnila, v zemlji domači da truplo leži.“ Te besede veljajo tudi za pokojno Marijo Gaberc. Njen sin Kazimir, slovenski izseljenski duhovnik v Charleroi na očetovem grobu pri Sv. Križu v Ljubljani in svežem grobu matere, pokopane 7. februarja.

groba rajnega soproga, kot je bila njena želja. Pogrebne obrede je vodil msgr. dr. Vilko Fajdiga, prodekan Bogoslovne fakultete v Ljubljani, ki je v lepem nagovoru orisal življenje pokojne matere. Omenil je Cankarjeve besede „Mati, domovina, Bog“. Dejal je dobesedno navzočim trem bratom: „Mamina ljubezen gre preko groba in vas je sedaj združila, vse tri brate.“ In tudi s Prešernom je dejal mamiči: „Glej, mamica, ena se tebi je želja spolnila, v zemlji domači da truplo leži“. Mirno počivaj, draga mamica, v domači zemljici! Oče in mati sta sedaj skupaj, eden poleg drugega, na pokopališču na Žalah (Ljubljana) in sin-duhovnik se ju bo vsak dan spominjal pri sveti maši pri „spominu mrtvih“, dokler se jim ne pridruži v večnosti pri Bogu!

Naš novomašnik. Ta mesec nas bo razveselilo novomašno slavje g. Emila Hriberška, o čemer zveste podrobnosti med poročili iz Limburga. Slavja se bomo, kolikor bo mogoče, udeležili in boste o poteku zvedeli v prihodnji številki. Tedaj objavimo tudi druge novice.

Francija

PAS-DE-CALAIS

Ob zaključku II. vatikanskega cerkvenega zbora je sveti oče Pavel VI. dal Mariji naslov „Mati Cerkve“. S tem je izrazil naš najintimnejši odnos, ki ga naj bi imel vsak katoličan do nje, ki je naša nebeška Mati. Z veseljem se bomo zbirali tudi v letošnjem majniku k šmarnični pobožnosti v njeno čast. V Bruay bodo šmarnice ob 18.30, v Liévinu ob 19. uri, v Sallaumines pa ob 17. uri vsak večer.

Zadnjo nedeljo v maju, 28. maja, bo slovensko romanje k „N. D. de la Treille“ v stolnico v Lille. Ob štirih bo tam prilika za spoved in nato maša. Obhajali bomo 25-letnico redovniških obljub sestre Marije Justine in dveh njenih sester iz Istre. Zato so na romanje vabljeni tudi bratje Hrvati. Sv. mašo bo opravil generalni vikar iz mesta Lille, msgr. Devos. K res obilni udeležbi ste vabljeni vsi rojaki.

Ker mora dušni pastir za ves mesec junij na delo v Lurd, bo služba božja za slovenske vernike odpadla. V nujnih zadevah se obrnite na krajevne dušne pastirje, francoske ali poljske, ali pa telefonirajte slov. duhovniku v Pariz: tel. 250-89-93.

Za romanje v Lurd od 14.—22. junija se je treba prijaviti čimprej. V Fatimo bo romanje od 4. do 18. oktobra, dne 14. in 15.

julija pa v Lisieux, Chartres in Orléans. 23. julija bomo pa imeli skupno romanje z belgijskimi rojaki v Bonsecours. Za vsako teh romanj se prijavite čimprej, zlasti za Fatimo, da bo mogoče urediti potna dovoljenja za jugoslovanske državljane.

Dne 7. maja bodo igravci iz Pariza pri nas igrali veseloigro „Karlova teta“. Začetek igre bo ob 16.30 v dvorani Mlinar v Fou-

Pokojna ga. Kovač iz La Machine v Franciji

quières. Obenem z veseloigro bomo proslavili tudi materinski dan. Zato ste vsi, zlasti matere, prisrčno vabljeni!

Na Veliko noč je po večletnem bolehanju preminil na posledicah silikoze rojak Franc Kregar iz Wingleza. Učakal je visoko starost 83 let in je bil čez 40 let rudar v Nemčiji in v Franciji. Prva svetovna vojna mu je prinesla ujetništvo v Rusiji, od koder se je vrnil po revoluciji. Kjerkoli je hodil, je ostal zvest in zaveden Slovenec. Zelo številna udeležba naših rojakov iz Wingleza in okolice pri pogrebu 29. aprila je pokazala, kako smo cenili njegovo dobroto in zvestobo. Zapušča ženo, sina in hčerko z družinami. Bog daj pokoj njegovi duši! Družini izražamo iskreno sožalje.

PARIZ

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6°, métro: Sèvres—Baby-lone.

Slovenska pisarna — 7, rue Gutenberg (pritičje, levo), Paris 15°, métro: Charles Michels, telefon 250-89-93 — je odprta vsak torek in vsak četrtek popoldne.

V nedeljo 21. junija bomo imeli po sveti maši telovsko procesijo.

Dne 1. aprila je v cerkvi sv. Vincencija Pavelskega, kjer je glavna hiša lazaristov, prejel red subdiakonata slovenski lazarist g. Anton Stres. V diakona bo posvečen meseca julija, duhovniško posvečenje bo pa prejel drugo leto. Rojaku, ki je doma iz Rogatca na Stajerskem in ki je stopil v družbo laza-

*Ob poroki Bernardke
Curk in Boruta Perc
v Parizu*

ristov leta 1960, želimo obilo božje milosti na njegovi poti k oltarju.

Dne 1. aprila sta v cerkvi v Ezanville (Val-d'Oise) v zakramentu svetega zakona združila svoji življenjski poti Ivan Magdič in Marie-Françoise Bouellat.

V družini Rolanda in Cecilije Prudhomme so 13. marca izgubili očeta moža, ki je umrl v svojem 67. letu. Cerkveni pogrebni obredi so bili opravljeni 15. marca v Epinay-sur-Seine. Vsej družini izrekamo iskreno sožalje.

La Machine (Nièvre). Zopet je zapel mrtvaški zvon enemu naših rojakov. 9. marca smo pokopali gospo Kovač, ki je že nekaj časa bolehal in je bila zadnje tedne v bolnici. Pokojna je bila rojena leta 1888 v Podljubelju na Gorenjskem. Zelo prizadetemu možu in sinu izrekamo svoje sožalje.

Slovinci se bomo zbrali pri maši v nedeljo 4. junija.

Cateleu (Seine Maritime). 22. aprila sta se poročila Kristina Cordier, hčerka Gorenjke

Dragan Vojnič s ponosom drži krstno svečo svoji sestri Rozani pred katedralo v Auch (Francija)

Ivanke, por. Cordier, in Roger Dehais. Srečno!

Auch (Gers) — 29. marca je bila v katedrali v Auch krščena Rozana Vojnič, hčerka Stanislave, rojene Črtlalič, doma iz Ostroga pri St. Jerneju na Dolenjskem, oče Andjelo je pa doma iz Privlake pri Zadru.

OB LUKSEMBURGU

† **Marija Balič**. Vrnila se je sicer iz bolnišnice, toda že naslednji dan, 4. aprila zjutraj, je izdihnila svojo blago dušo. Naš skupni Oče jo je poklical k sebi, da ji da venec, ki si ga je v življenju tu na zemlji zaslužila. Pokojnica je bila doma v Vrsnega pri Kobaridu na Tolminskem. Bila je stara 68 let. Leta 1955 je izgubila moža. Vsled bolezni je večkrat iskala pomoči pri zdravnikih in tolažbo pri otrocih, še bolj pa seveda pri Bogu. Rada je šla k maši in pogosto pristopala k zakramentom. Bila je naročnica „Naše luči“. Naj počiva v miru! Sestri, otrokom in drugemu sorodstvu: naše iskreno sožalje.

Zvedeli smo tudi, da je v Nancy umrl g. **Rudež**. Izrekamo iskreno sožalje gospe in ostali družini.

Na cvetno nedeljo je moral v bolnišnico Michville na zdravljenje naš znan Jereb Franc iz Audun-le-Tiche. V dneh, ko to pišemo, se mu je zdravstveno stanje, hvala Bogu, precejboljšalo in pričakujemo, da ga bomo mogli kmalu videti na njegovem domu ali med nami. Tudi več drugih bolnikov je priklenjenih na postelji doma, na primer ga. Markovčič iz Volmerange-les-Mines in ga. Sever iz Uckange. Vsem želimo, naj jim Bog, ki nam hoče le dobro, daje tolažbe in

Novoporočenca Ivan in Marie-Françoise Magdič iz Francije vsa srečna podpisujeta cerkvene matične knjige

moči, da bi mogli težave bolezni voljno prenašati.

12. marca je francoska mladina (foyer des jeunes) priredila bogat program predvsem raznih plesov. Na tej prireditvi so nastopili z več slovenskimi pesmimi tudi znani fantje iz Aumetza (Andrej Pišlar, Tone Pišlar, Jože Peternel, Joško Gorišek, Pepi Kogovšek, Gabrijel Jamnik). Zeli so za njihovo res lepo izvajanje navdušeno ploskanje in na koncu posebno pohvalo. Čestitamo tudi mi.

Audun-le-Tiche. Ko potujete iz Auduna proti Aumetzu, vidite na malem gričku ob cesti hišico, ki v njej stanuje naš stari naročnik, upokojeni rudar Jože Barbič. Letos se spominja, kako je bilo pred 50 leti, ko je moral prvič obleči vojaško suknjo. „Bil sem pobič

Kar pogumno že stopa mali Jankovičev v življenje po francoski ravnini

Upokojeni rudar Jože Barbič iz Francije ob svoji hiši, iz Banovec, Sv. Križ pri Kostanjevici

star komaj 17 let, ko sem že moral na vojsko iti, očka, mamico zapustiti, cesarju služiti,“ lahko pravi, kot poje narodna pesem. Potrjen je bil h „kranjskim Janezom“, t. j. k 17. pešpolku in zato je moral v avstrijski Judenburg, kjer so bili kadrovcji „kranjskih Janezov“. Po šesttedenskih vajah so jih že pripoznali, da so dobri za fronto. Po 40 so jih natlačili v vagonne in odpeljali na italijansko fronto. Nekaj časa so bili v rezervi v Vipavski dolini, potem pa dodelili 87. peš-

polku na bojišče pri Sv. Luciji ob Soči. Naš Jože je srečno prestal vse boje in se ob koncu prve svetovne vojne znašel na fronti ob znani reki Piavi na Laškem. Ker je bil letnik 1899, mu ni potem ušla borba na Koroškem in vrh vsega je moral še 18 mesecev služiti kralju Aleksandru. Tako je vojaško suktnjo slekel šele 1921. Nato je pa moral s prazno torbo s trebuhom za kruhom v tuji svet. V Francijo je prišel leta 1924 in je delal v rudniku železa 36 let. Da ni to delo lahko, pove že ime železo. Sedaj živi v pokoju in goji rožice, zraven si pa včasih zapoje kakšno staro slovensko narodno pesem, kakor je tista: „Pušeljc pa mora bit', naj bo zelen ali plav...“ Vse rojake sotrpine, vojake in rudarje, na tujem in v domovini, posebno one po Krški dolini lepo pozdravlja.

Tucquegnieux-Marine. Za vedno se je poslovila od nas dobra 73 let stara Jugova mama. V torek po tihi nedelji sta jo obiskala v bolnici Briey č. gg. msgr. Grims in Dejak, dva dni pozneje so pa že mrtvo pripeljali domov. Bila je zvesta naročnica in bralka „Naše luči“. Pokojna je bila doma v Sromljah pri Rajhenburgu. V Franciji je izgubila moža in enega sina, kateri se je ponesrečil v rudniku. Živijo še trije fantje in dve hčeri, katerim izrekamo naše globoko sožalje.

Arhitekt Anton Jankovič in njegova žena, ki bivata zdaj v Pau pri Lurdu, sta konec februarja kupila četrtega otroka, sina Janezka. Na železnih rudnikih je vedno slabše. Dosti delavcev so že odpustili in še jih odpuščajo. V strahu in skrbeh gledamo, kako se bo vse to izteklo in kje bomo zaposlili mladino.

Ob slovenski večerji za mlade na Gutenbergu v Parizu: kuhar je zadovoljen, da je opravil svoje delo, sedaj prihaja na vrsto godec.

Na velikonočnem kosilu na Gutenbergu (Pariz, Francija) smo praznovali tudi 19-letnico Marije, zato je tako vesela.

IZ VZHODNE LOTARINGIJE

Iz naše pisarne. Od vseh strani vprašujejo, koliko nas je v našem okrožju. Kot temperatura, tako se število naših rojakov vedno spreminja. V zadnjem času je na primer mali Simon pomnožil družino Ivana in Ivanke Kastelec iz Farébersviller-Cité, krščen 19. 3. v Merlebachu. Mala Veronika-Katarina-Jožefa pa je razveselila starše Alojzija in Albino Hočevar iz Cité Colline in bila krščena v isti župniji 9. aprila. Tudi nekateri drugi otroci so pomnožili naše vrste, a nam niso bili javljeni.

Novoporočenci: Dve rojakinji sta privedli zaročenca pred oltar: Elizabeta Ajster-Lizzi je pripeljala pred oltar domačina Teodorja Stephan-a dne 26. 3. Cerkevna poroka je bila v Merlebachu, kjer je podobno 10. aprila Edit Hribar poročila domačina Roger Scheid. — Oba sta zaposlena na francoskem konzulatu v Düsseldorf. Edit je doma iz Creutzwalda, on pa iz Homécourt. Domačini upoštevajo in cenijo naše rojakinje in je marsikateri pripeljal nevesto celo iz naše domovine. Vse, kateri prihite v cerkev — ali h krstu ali k poroki — napolnjuje misel: „Če nam Bog ne da sreče, kdo pa naj jo nam da?“ Imajo prav! Vso srečo želimo otročičem, staršem in novoporočencem, ki so bili prijavljeni ali ne.

Kruta smrt je v tem času — hvala Bogu — šla mimo nas.

Vse je veselo Marijinega meseca majnika. Tod okoli je veliko božjih poti, kjer časte dobro nebeško Mater Marijo: Marija v baziliki Saint Avold, Marija v gozdu — Creutzwalk-Falk, Marija v prastari kapelici v Forbachu (Creutzberg), Marienthal; bolj daleč od tu so pa La Salette, Lurd, Pariz, na

Sionu pri Nancy. Napravite ta mesec doma šmarnični oltarček, proslavljajte Marijo, Kraljico Slovencev in vseh narodov! Pojdite, molite z otroki; kadar pa greste mimo Marije Pomagaj v Habsterdicku, stopite k njenemu oltarju, da sprejmete njen materinski blagoslov! Tudi po naših starih in novih kolonijah se je bomo spomnili pri sveti maši. Tako na primer v Cité des Chênes 28. maja ob 17. uri, 4. junija v Farébersviller Cité, 11. junija v Behren Cité Sud, povsod ob 17. uri. Pridite, vzljubite Marijo z vsem srcem! — To vsem izseljencem želi: Stanko iz Merlebacha.

NICA

Oglas. V svrhu zgradbe „božjega ljudstva“, kakor pravi sv. Cerkev v pokoncilskem času v svojem pozivu na laike, iščemo za katoliški misijon v Nice gospodično, ki bi bila pripravljena žrtvovati vsaj nekaj let svojega truda. Njena naloga bi bila: zbirati krog sebe dekleta iz naše domovine, ki so na delu v Nici in okolici tega zemskega raja sredozemske obale Južne Francije ter ta dekleta vzgajati, oblikovati za življenje. Istočasno bi bila v pomoč našim ženam. Škrbela bi za hišo na misijonu kar tiče ženske strani. Razumeti bi morala ali imeti vsaj resno voljo, čimprej se priučiti francoskega jezika, razumevati dekliniško dušo modernega časa ter njene vsestranske potrebe. Biti bi morala vsestransko altruistično požrtvovalna, imeti veselje vsaj za petje in glasbo ter čimprej narediti šoferski izpit. Resne ponudbe je treba poslati na naslov: „Mission Catholique Slovene, 6 Rue de France, 06, Nice, Francija“ do konca maja tega leta, oziroma čim prej tem bolje.

Italija

Rim. Pred Veliko nočjo je prejel dr. Pavle Robič, ki predstavlja Slovence v papeškem svetu za izseljence, sporočilo, da ga je sv. oče imenoval za svojega tajnega komornika. S tem mu je bila podeljena čast monsignorja. „Katoliški glas“, ki izhaja v Gorici, je v poročilu o tem imenovanju zapisal: „Dr. Robič je dobro poznan v Rimu in tudi po svetu vsem slovenskim beguncem in izseljencem.“ Tudi mnogi bravci „Naše luči“ ga poznajo, ker jih je obiskal v tem ali onem taborišču v Italiji, kjer so čakali, da bi se jim odprla pot naprej v svet. Dr. Pavel Robič že vrsto let skrbno upravlja hišo Socialnega odbora za slovenske izseljence v Rimu na Via dei Colli. Nešteti so bili že deležni njegove gostoljubnosti in pomoči. Če se spomnimo na njegovo požrtvovalno delo in dušnopastirsko skrb po raznih taboriščih od Neaplja gor do Trsta po vsej Italiji, ki jih že leta in leta obiskuje, je sedanje imenovanje vesela vest za vse, ki se čutijo dolžni temu skromnemu gospodu. Msgr. dr. Pavlu Robiču čestitamo in mu želimo, da bi mogel za slovensko ljudstvo narediti še mnogo dobrega. Čestitkam se pridružujejo slovenski izseljenski duhovniki, pa tudi vsi, ki ga poznajo kot člana Sveta za izseljence pri papeški kongregaciji.

Rim. Postno duhovno obnovo, ki je bila v kapeli na cesti Vila delle Botteghe oscure v nedeljo, 19. marca, je vodil p. Drolc. — V bolnišnici S. Spirito je bila operirana gđc. Kristina Spacal. — Hudo je bolan tudi g. Fazio. — Č. mati Terezija Hanželič je te dni slavila svojo 91-letnico.

Nizozemska

Imeli smo lepo Veliko noč. Vse po starem krščanskem običaju: blagoslov jedil, slovesno vstajenje zgodaj zjutraj, procesija in skupno sveto obhajilo med službo božjo, pri kateri vsako leto tako mogočno odmevajo zmagoslavni klici „aleluja“.

Pri naši postni akciji so rojaki iz Heerlerheide zbrali gld 44.—, iz Hoensbroeka gld 20.—, iz Lindenheuvela pa gld 15,45. Iskrena hvala! Moglo bi biti mnogo boljše, ali kot začetek je že nekaj.

Društvo sv. Barbare Heerlerheide—Brunsum bodo tudi za tekočo poslovno dobo vodili naslednji nam že dobro poznani možje: g. Franc Gril, predsednik. g. Anton Robek, podpredsednik; g. Leon Kajbič, tajnik; g.

Franc Grošelj, drugi tajnik; g. Stefan Povh, blagajnik; g. Oton Januš, drugi blagajnik; preglednika pa sta g. Kozole in g. Omerzu. Toplo vsem čestitamo in želimo obilje uspeha pri delu za slovensko skupnost na Nizozemskem. Slovenski rojaki naj se strumno zberejo okrog svojih požrtvovalnih predstavnikov, da bomo tako čim lepše proslavili 40-letnico obstoja našega Društva sv. Barbare.

Oznanilo glede šmarnic je objavljeno v prilogi. Vabljeni!

Naši bolniki: ga. Zohar, ki je bila tri tedne v bolnišnici v Heerlenu, je, hvala Bogu, spet doma.

Naši pokojni: Nepričakovano nas je zapustila ga. Marija Parfant, rojena Pivk, stara 62 let. Bila je dobra krščanska mati. Lepo število Slovencev in Nizozemcev jo je spremljalo na zadnji poti. Naj počiva v miru! Njenim žalujočim otrokom izražamo iskreno sožalje.

Nemčija

BAVARSKA

Letos smo se v Münchenu pripravili na Veliko noč z misijonom. Jezuit p. Janez Sodja je štirikrat govoril: na cvetno nedeljo, na veliki petek, veliko soboto in Veliko noč. Na veliki petek in veliko soboto smo pred pridigo peli postne pesmi in skupaj molili iz velikonočne liturgije. Lepo število Slovencev je izrabilo priložnost in se za praznike spovedalo. Po ostali Bavarski je bila maša ali vsaj priložnost za spoved, kjerkoli je kakšna skupina Slovencev.

V Münchnu smo imeli 18. marca prvi debatni večer z naslovom: Zakaj sem katoličan? Razgovor je bil zelo zanimiv in gotovo tudi močno koristen. Na podobne razgovore bo treba misliti bolj pogosto.

Tečaj nemščine se bo te dni začel. Prijavilo se je precej naših ljudi, ki imajo namen naučiti se nemškega jezika ali pa se izpopolniti v njem.

Pevske vaje se v Münchnu redno nadaljujejo. To se pozna tudi pri mašah, saj pojemo vsako nedeljo druge pesmi, če jih je le v določenem liturgičnem času v knjižicah toliko na razpolago.

V Augsburgu je bil 29. maja krščen prvorojenec Jožeta Kežman in Albine roj. Strah (oba sta iz Gornje Radgone). Sin je dobil pri krstu ime Jože. Botrovala sta Avgust in Ivanka Kežman iz Remscheida. Iskreno čestitamo!

Naše fante dobiš v Nemčiji na najrazličnejših delovnih mestih. Skupina na sliki je na svojo roko prevzela delo v gozdu. Ko jih je pred Veliko nočjo obiskal slovenski župnik Turk iz Esslingena, so tudi njemu ponudili sekirno. Saj bi bilo res dovolj dela za vse, ko je v marcu močna nevihta podrla veliko drevos, ki jih bi bilo treba spraviti v red.

WÜRTEMBERG

Krsti: V Sindelfingenu sta dala krstiti svojega sinka prvorojenca Marka zakonca Alojz in Julijana Krmavner. — Čestitamo. H krstu so prinesli dne 1. aprila v župnijsko cerkev St. Maria v Stuttgart malega Alberta, sina Alberta Žibert in Justine, roj. Šutar, stanujočih v Stuttgart-Feuerbach. — Staršem čestitamo in jim želimo veliko veselja z novorojenčkom; in ker bodo v kratkem odpotovali z njim v Kanado, jim voščimo obenem mnogo božjega blagoslova v novi deželi.

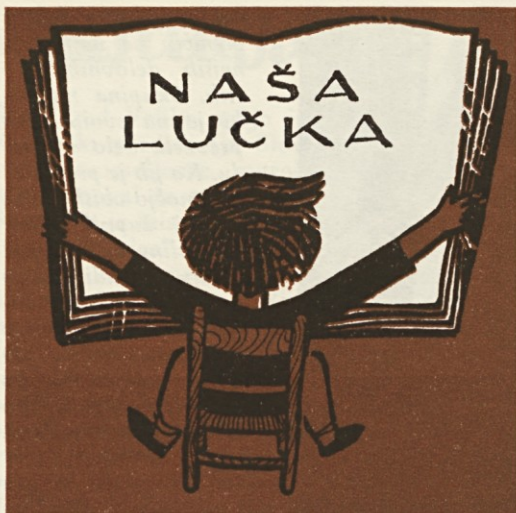
Še isti dan, le par ur pozneje, je bila pa v župnijski cerkvi Pfedelbach pri Ohringenu poroka Antona Pajk iz župnije Dobropolje in Marije Mravljak iz Velenja. Obema želimo vsò srečo v novem stanu. V Ofterdingenu sta pa prejela zakrament sv. zakona Johan Šterman z Lečniškega vrha in Marija Lah iz Lešnice. Oba kraja spadata pod faro Velika Nedelja. Čestitamo!

Rojaki, upamo, da ste z navdušenjem sprejeli naznanilo o našem velikem srečanju v Derendingenu pri Tübingenu na binkoštno nedeljo, 14. maja, in da se boste povabilu številno odzvali.

Betlehem, Nazaret, Jeruzalem in še mnogo drugih krajev iz Kristusovega življenja in delovanja v Palestini smo gledali pri skiopitičnem predavanju v Esslingenu na cvetno nedeljo. Najprej se nas je okrog 200 zbralo k sv. maši z blagoslovom oljčnih vejic in k branjem trpljenja našega Gospoda. Skiopitično predavanje o Sveti deželi v farni dvorani cerkve St. Elisabeth pa nam je nato živo predstavilo svete kraje.

Običaj velikonočnega žegna hočemo ohraniti tudi na tujem. Tega mnenja so naše žene v Reutlingenu v Nemčiji. Zato so prišle po blagoslov s svojimi hčerkicami, da se te že mlade naučijo, kaj spada v velikonočni jerbašček.

Pismo otcokom

Maj — najlepši mesec. Tako vsaj so včasih pravili. Seveda, snega že zdavnaj ni več, trava je spet pognala, travniki so kakor lepe zelene preproge, v katere so uvezene cvetlice vseh barv. Cvetje je pognalo na drevju in grmovju, v zraku se mešajo opojni vonji, ptički spet pojo, res je lepo.

Maj je posvečen Mariji. Vsak večer molijo v Sloveniji v maju posebno pobožnost. Kako se že imenuje? In po čem ima ime? Zberejo se v preprosti cerkvi na gričku ali pa v močolni cerkvi sredi visokih mestnih stavb, ob vaškem znamenju ali pa kar doma pod bobkovim kotom, pa molijo, berejo in pojo Mariji na čast.

1. maj je dan, ko mislimo na vse delavce. Cerkev se tedaj spominja posebej SV. JOŽEFA—DELAVCA. Poleg tega pa je napisano na mojem koledarju ta dan, pa še 2. in 3. maja, PROŠNJI DAN: trije prošnji dnevi pred GOSPODOVIM VNEBOHODOM. Vsaj včasih so na prošnje dneve verniki molili v procesijah za blagoslov na polju. Ta teden se imenuje tudi KRIŽEV TEDEN. Česa se spominjamo na Vnebohoda? Koliko dni po Veliki noči je ta praznik?

14. maja so BINKOŠTI. To je velik praznik, eden največjih v vsem letu. Kaj se je tedaj zgodilo? Apostoli so bili zbrani v ... in nenadoma se je zaslísal ... Tedaj so se prikazali kakor ... nad vsakim od njih. Oni so bili napolnjeni s ... in začeli so govoriti ... Judje so se norčevali iz njih in so rekli, da ... Spregovoril je ... Tisti dan se je dalo krstiti ... ljudi.

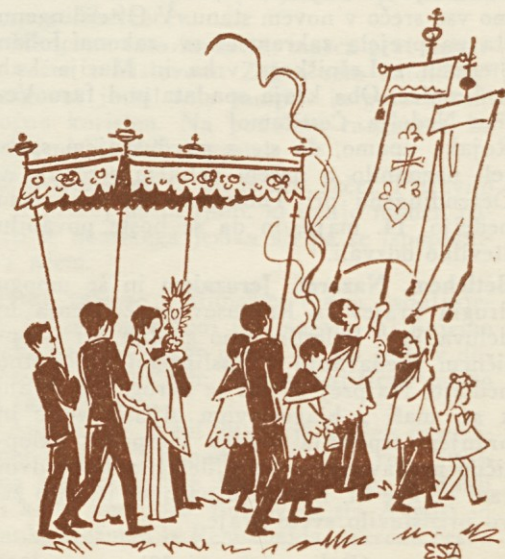
21. maja je praznik PRESVETE TROJICE. Ali veš, kdaj pri molitvah izgovarjamo imena vseh treh božjih oseb? In kdaj je Jezus imenoval vse tri božje osebe?

Še en praznik je v maju letos: PRESVETO REŠNJE TELO. Spet bodo šle procesije po poljih med žitnimi polji, zvonovi bodo potrkavali, bandera bodo vihrala, pevci bodo peli, možnarji bodo pokali — vse to v čast našemu Gospodu. Kdaj je Jezus postavil presveto Rešnje Telo? In kdo sedaj skrbi, da v tej podobi Kristus vedno ostaja med nami? Kolikokrat ga prejemaš? Kako srčno si Kristus želi, da bi, če bi bilo le mogoče, vsakdo k njemu prihajal vsak dan.

Tako. Vse sem povedal, kar sem mislil.

Na svidenje do drugega meseca.

Vaš UREDNIK

Šola doma

Kadar pišemo nalogo ali pismo, na koncu vrstice včasih ni prostora za celo besedo. V takih primerih moramo besedo deliti ali razzlogovati.

„Zdaj je ko-nec ve-se-lja in vri-šča!“ je de-jal polž. „Na-sto-pil bo zim-ski čas. Do-bro sem se le-tos na-pa-sel. Ne bom ču-til po-manj-ka-nja. Čas je, da grem spat!“

Oglej si besede, ki si jih bral v tem kratkem berilu! Nekatere smo razdelili, drugih ne.

Koliko zlogov imajo besede: zdaj, je, in, polž, bo, čas, da, grem, spat? Zapomni si pravilo:

Enozložnih besed ne delimo.

Koliko zlogov pa je v besedah: ko-nec, de-jal, na-pa-sel, po-manj-ka-nja?

Delimo le večzložne besede.

Kako smo razzlogovali besede: ko-nec, de-jal, le-tos, na-pa-sel? Koliko soglasnikov je med dvema samoglasnikoma?

Kadar stoji le en soglasnik med dvema samoglasnikoma, vzamemo ta soglasnik tako, da jih lahko in brez ovire izgovarjamo.

Oglejmo si primere!

1. primer: do-bro ali dob-ro; me-gla ali meg-la; pe-smi ali pes-mi; se-stra ali ses-tra; plo-šča ali ploš-ča. — Oba načina sta pravilna, ker nam jezik teče pri obeh načinih lahko in brez ovire.

2. primer: Nekatere besede pa delimo le na en način. Take besede so na primer: son-ce, znam-ka, zim-ski, šol-ski, več-krat, maj-hen, svet-nik, var-stvo.

Kadar težko izgovarjamo soglasnike med dvema samoglasnikoma, vzamemo en soglasnik k prvemu zlogu, druge pa k naslednjemu.

3. primer: Soglasnikov „lj“ in „nj“ ne delimo.

Oglej si naslednje besede!

Ve-se-lje (napačno bi bilo: ve-sel-je), manj-ka (napačno bi bilo: man-jka), po-lje, bo-lje, me-nja-ti, gor-nji, zem-lja, trp-lje-nje, živ-lje-nje, na-sled-nji.

VAJA. — 1. Poskusi zlogovati besede: večer, noč, jutro, dan, Ivan, pošta, kužek, zdrav, bolan, Jože, Alenka, Mirko, šola, domov, joj. — 2. Razzloguj naslednje besede: veverica, majhna, žival, čevlji, knjiga, postelja, avto, raketa, slovenski, letovišče, torontski, razložiti, zadnji, drsalke, prijatelji, kanadski, po-

Cigan

Cigan je zmaknil klarinet
in hodil piskat križem svet.
Oj, ta ciganasti cigan!

Dajali so mu vinarje,
a kradel je goldinarje.
Oj, ta ciganasti cigan!

In voz mu je voznik prodal,
a konja mu je sam ukral.
Oj, ta ciganasti cigan!

In vozil se je križem svet
in piskal je na klarinet.
A kaj mu klarinet je pel?

Ti-ti-tatič, ci-ci-gan,
ti-ti-tatič, ci-ci-gan;
oj, ti ciganasti cigan!

Silvin Sardenko

zdravljajo. — 3. Napiši pet besed, ki imajo po dva zloga, in besede razdeli v zloge! — 4. Napiši pet besed, ki imajo po dva zloga, in besede razdeli v zloge! — 5. Poišči tri besede, ki imajo soglasnika „lj“ in besede pravilno razloguj! — Poišči tri besede, ki imajo soglasnika „nj“ in besede pravilno razdeli v zloge!

*

Slovenci smo že od nekdaj ljubili svobodo. Takoj po prihodu v novo deželo so naši pradedje živeli samostojno in svobodno. Dolgo let je bilo središče Slovencev Koroška (Karantanija ali Korotan). Svobodo smo spoštovali tudi pri drugih narodih in jih nismo napadali.

Slovincem so vladali slovenski knezi, ki so živeli v Krnskem gradu blizu Gospe Svete na Koroškem. Znameniti slovenski knezi so bili: Borut, živel je okoli leta 750 in je bil še pogan; Górazd, njegov naslednik in že kristjan; Hótimir, Pribislav in drugi.

VPRAŠANJA: 1. Kaj smo Slovenci vedno ljubili? — 2. Kje je bilo prvo politično središče Slovencev? — 3. Kakšne narodnosti so bili prvi knezi? — 4. Kje so živeli slovenski vladarji? — Katere slovenske kneze poznaš?

(Nadaljevanje poročil s strani 27)

O življenju Slovencev v Porurju nam je lepo poročal krasen barvasti film in sicer to pot v Pfullingenu, Jesingenu in Konstanzu. Ko gledaš vse to pestro življenje naših ljudi sredi nemškega sveta, prideš do prepričanja, da je res mogoče tudi na tujem ustvariti košček domovine, kjer rojaki držijo skupaj in se povežejo s slovenskim duhovnikom, ki biva med njimi. Upamo, da bomo v bližnji bodočnosti mogli kaj posebnega pokazati tudi o naših rojakih na Württemberskem, saj je med njimi veliko idealnih ljudi.

Blagoslov velikonočnih jedil smo imeli v Esslingenu, Pfullingenu, Konstanzu in Ravensburgu. Ta lepi običaj hočemo ohraniti tudi izven domovine, saj spada k velikemu prazniku, da pride tudi na mizo nekaj posebnega.

PORURJE

Castrop-Rauxel. Tukaj je umrla ena najstarejših Slovenk, Marija Skoberne. Doma je bila v vasi Skomarje na Pohorju. Vedno je rada prebirala slovenske knjige in časopise. Bila je dolgoletna naročnica knjig Družbe sv. Mohorja. Naj ji bo Vsemogočni obilni plačnik v večnosti! Naj počiva v miru!

Svedska

Poroke. V katoliški cerkvi v Malmö sta si v soboto, dne 3. dec. 1966, pred oltarjem ob-

ljubila zvestobo do groba Miroslav Grosar, doma iz Koseč pri Dreznici, in Tatjana Berginc, doma iz Žage pri Srpenici. Poročal je poljski duhovnik č. pater Kalyta iz Malmö. — V katoliški cerkvi v Göteborgu pa sta si v soboto, dne 1. aprila 1967, pred Gospodovim oltarjem podelila zakrament sv. zakona Vladko Medica, doma iz Buzeta v Istri, in Marija Perovič, doma iz Predgraje pri Ilirski Bistrici. Priči poroke sta bila g. Radko Medica, ženinov brat, in g. Marjan Perovič, nevestin brat. Novoporočencema želimo mnogo božjega blagoslova in kličemo: Na mnoga leta!

Maj — Marijin mesec. Doma se v maju opravlja po cerkvah šmarjnična pobožnost v čast Materi božji. Letos bodo brali šmarjnično branje o Svetogorski Materi božji, ker mineva 250 let, odkar je bila Marija na podobi Svete gore pri Gorici kronana. Tukaj na Švedskem te pobožnosti ni ali vsaj ne vsak dan. Mnogi tudi živite daleč od cerkve. Potrebno je torej, da si lep majnik sami napravimo. Kako? En način je zelo enostaven: skupno moliti vsak dan en del sv. rožnega venca po družinah in brati kaj iz kake knjige o Mariji, če je pri hiši, ali pa zapeti kako Marijino pesem.

S tem bomo v Marijinem mesecu vsi v duhu po molitvi združeni pri naši nebeški Materi. Obenem se pa bo morda marsikdo spet navadil pogosto moliti sv. rožni venec, pobožnost, ki jo je doma opravljal, pa jo je opustil v spremenjenih razmerah v tujini. Molitev rožnega venca je človeku v veliko tolažbo.

Po krstu mladega Romea Mihaela Križmaniča v Malmö na Švedskem.

ZAHVALA vsem, ki ste našo ljubo mamico **MARIJO GABERC**, roj. Plajbes, obiskali v kliniki Notre-Dame v Charleroi, jo spremili na njeni zadnji poti v Charleroi in Ljubljani, darovali za svete maše, cvetje in prevoz, iskren Bog plačaj! Posebno zahvalo smo dolžni msgr. Ignaciju Kunstlju, č. g. Vinku Žakliu iz Liègea za pogrebne obrede v Charleroi, msgr. dr. Vilku Fajdigi, prodekanu Bogoslovne fakultete v Ljubljani, za pogrebne svečanosti na Žalah, slovenskemu pevskeemu zboru „Jadran“, ki je zapel materi v slovo, društvu „Slomšek“ iz Eisdena, vsem Slovencem in Slovenkam, Hrvatom in Hrvatice v Belgiji ter vsem ostalim za izraze sožalja in pomoči. Vsem še enkrat iskrena hvala! Bog plačaj! — Žalujoci sinevi: Jože, Kazimir, Tomaž z družinama; šibenik — Charleroi — Idrija.

razno

MALE OGLASE sprejema uredništvo Naše luči do 10. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Cenik malih oglasov: Minimalna cena (do 20 besed) je: 30 avstrijskih šilingov, vsaka nadaljnja beseda pa 1 avstrijski šil. (2 bfr, 0,20 NF, 0,15 DM ali enako vrednost v drugi valuti). Uredništvo posreduje le naslov oglaševavca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševavca, naj pošlje v pismu v denarju ali v znakah pristojbino za dvoje pisem v tujino. Če tega ne stori, ne dobi odgovora. Pisem uredništvo oglaševavcem ne posreduje.

JUNIJSKA ŠTEVILKA Naše luči bo izšla 10. JUNIJA. Priložena ji bo posebna izdaja. V juliju in avgustu Naša luč ne bo izšla.

Zapriseženi sodni tolmač za slovenski in srbohrvatski jezik **Milena Gratz** a prevaja vse vrste dokumentov, listin in tekstov. 8. München 27, Kufsteiner Straße 2/III, tel. 48 69 01.

PREVAJALSKA SLUŽBA V NEMČIJI. Hitro in točno prevaja vse vrste dokumentov in listin iz slovenščine in srbohrvaščine v nemščino in obratno dipl. filolog **JOSEPH ARECH**, 8000 München, Lauingerstraße 42. Pišite mu!

Slovenski in hrvatski sodnijski **TOLMAČ MARTIN SAPOTNIK** prevaja vse vrste dokumentov in razne listine hitro in zanesljivo, 413 Moers-Meerbeck, Luisenstr. 23, Rhld.

JANKOVIČ, 17 rue Belgrade, 54 Tucquegnieux, Francija, je zaprisežen prevajavec in piše tudi razne prošnje. Pišite mu!

POIZVEDBA. Laznik Mihael, roj. 1934 v Poljčanah, rudar, samski, nazadnje delal v Senovem, leta 1958 odšel iz Jugoslavije in potem javil iz Traiskirchena v Avstriji. Dejal je, da bo šel kmalu naprej, a se pozneje ni več javil. Doma je vedno govoril, da gre tja, kjer je pokopana njegova mati (v Saltz-gitterju, Braunschweig-Hannover), ki je bila med vojno izseljena. Kdor kaj ve o njem, naj, prosimo, sporoči g. Jožetu Flisu, Djurgardsvägen 32, Eskilstuna, Švedska.

30-LETNI FANT v Nemčiji z lastnim stanovanjem želi spoznati pošteno in resno dekle od 25 do 30 let, sposobno gospodinjstva, bivajočo v Nemčiji ali tudi drugod. Naslov posreduje uredništvo „Naše luči“ pod zgoraj navedenimi pogoji. (66)

VIPAVC JOŽE, 7. Stuttgart-S., Nemčija, Export-Import podjetje, se je nedavno preselil na Böblingerstraße 164 (tel. 60-43-62). Tudi v novem modernem lokalu vam solidno postreže in vam nudi kmetijske stroje, kosilnice, traktorje od najlažjih do najtežjih, škropilnice znamk „Irus“, „Schanzlin“ in drugih, gasilne brizgalne, radijske in televizijske aparate, magnetofone, kino- in foto-grafske aparate, pralne stroje, hladilnike in gospodinjske stroje vseh vrst, šivalne stroje vseh znamk in pletilne stroje svetovno priznane znamke „KAYSER“ (netto DM 490,—), elektr. strojčke za popravilo nogavic „Kolibri“ (DM 280,—), motorne žage, stroje za predelovanje lesa, betonske mešalce z električnim, bencinskim ali dizlovim motorjem ter pošilja na zaželeno naslove in v vse države.

Podjetje **DRUZOVIČ** (Export-Import, Marienstrasse 38b, Stuttgart) dobavlja najso-dobnejše proizvode elektronike in elektro-industrije, priznane in iskane obrtniške stroje ter aparate, kmetijske stroje znamke »Holder« in pripomočke vseh vrst. Dobavlja tudi v Jugoslavijo. Rezervni deli zagotovljeni.

UPRAVA SPOROČA:

Za tiskovni sklad našega mesečnika smo poleg raznih drugih, ki so ob priliki poravnave naročnine darovali manjše vsote, prejeli tudi od rojakov iz Limburga v Belgiji 1000 bfr. V okviru postne akcije so zbrali ta dar za podporo dobremu tisku. Bog plačaj!

od doma

BLANCA — Dve vasi, Dolnje Brezovo in Poklek, sta dogradili svoj vodovod in sicer predvsem iz prispevkov vaščanov samih.

DUPLEK — V Dupleku in Sv. Ožbaltu ob Dravi se je 2. aprila začela posebna splavarska šola, v kateri bodo mladi splavarji potlej polagali izpite. To bo pred začetkom tedna rancarskih prireditev. V Dravski dolini je zdaj kakih 150 starih splavarjev, ki bodo letos pomladili svoje vrste.

IZOLA — Znano gostišče Belvedere nad Izolo so začeli razširjati. Zgradili bodo novo hotelsko poslopje, ki bo nared do začetka sezone. V njem bo blizu sto novih ležišč.

KAMNIK — Vse je kazalo, da bodo začeli letos graditi šoli v Duplici in Komeni. Vsaka bi stala 60 do 70 milijonov starih dinarjev. Toda potrebnega denarja še ni na razpolago, čeprav sta obe šoli nujno potrebni.

KOPER — V pristanišču je bilo zadnje mesce živahno. Ladje vozijo veliko južnega sadja iz Egipta in drugih držav. To sadje je zvečine tranzitno blago za Avstrijo, Švico, Nemčijo in ČSSR. V koprskem pristanišču so letos pretovorili veliko živinske krme, krmil, umetnih gnojil, lesa itd.

Koprski občinski odbor RK je v zadnjih mesecih pripravil na podeželju več predavanj o higiensko-varnostnih ukrepih, ki naj bi jih vaščani izvedli za zaščito zdravlja. Po nekaterih vaseh,

na primer v Koštaboni, so se dogovorili tudi o skupnem urejanju gnojničnih jam in manjših betoniranih vodnih bazenov ob sedanjih izviri. Domačini so pripravljene s prostovoljnim delom opraviti vsa težaška dela.

LENDAVA — V programu turističnih prireditev je izlet na Bukovniško jezero; na kolišču Bobri naj bi pripravili prekmursko „gostüvanje“. Avto-moto društvo naj bi prevzelo organizacijo motornih dirk. Letošnja osrednja turistična prireditev naj bi bila otvoritev toplega bazena v Trimlinskem gozdu. Obrat Elektromontaže v Lendavi, ki izdeluje pralne stroje in opremo za pralnice, bo precej izdelkov tudi letos izvozil v tujino. Tako so že sklenili pogodbe s kubanskimi, finskimi in z etiopskimi uvozniki. Za izdelke te tovarne pa se zanimajo tudi v nekaterih južnoameriških deželah.

LJUBLJANA — 18. marca je po operaciji umrl profesor akademije za likovno umetnost slikar Marij Pregelj, sin pisatelja Ivana Pregelja, eden najuglednejših slovenskih slikarjev. Rojen je bil v Kranju l. 1913.

Letošnjo turistično prireditev Ljubljane — Kmečko ohcet — 18. marca si je ogledalo okoli osemdeset tisoč domačinov, gostov iz vseh krajev Slovenije in prebivavcev obmejnih krajev Italije in Avstrije. Švedski, italijanski, avstrijski, slovaški in slovenski par so se civilno poročili v veliki magistratni dvorani. V sprevo-

du po ulicah je bilo vsaj petsto svatov v narodnih nošah, precej jih je bilo pa tudi med gledavci.

Te dni pa so začeli v ljubljanskih gostinskih lokalih in trgovinah prodajati domačo vodko iz tovarne alkoholnih pijač „DANA“ v Mirni na Dolenjskem. S poskusno proizvodnjo so se ukvarjali več kot leto dni. Vodka je embalirana v ličnih steklenicah 0,75 litra in opremljena z okusno etiketo Vodka Apostolska ter trijezično garantno izjavo proizvajavca o njeni pristnosti.

MISLINJA — Predvidevajo, da bodo še letos dogradili 5 metrov široko cesto do Pirševega doma, ki naj bi jo podaljšali proti Pungartu na Pohorju. V perspektivi je tudi povezava Ribniške koče z območjem Mislinje in njegovim zimskošportnim središčem.

MLINO — Na Mlinem pri Bledu so zgradili čez Savo Bohinjko 60 metrov dolg in 3,2 metra širok most z nosilnostjo 6 ton. Uredili so tudi 800 metrov poti do mostu.

MOJSTRANA — Turistično društvo Dovje-Mojstrana in druge organizacije tega kraja so sklenile, da bodo pripravile veliko prireditev z naslovom „Triglav v noči“. Prireditev naj bi postala tradicionalna in naj bi z njo privabili tako domače kakor tudi tuje planince in turiste.

MURSKA SOBOTA — V starosti 81 let je umrl Griša Korotnik, doma iz Polhovega Gradca, pesnik in

eden najboljših slovenskih prevajavcev iz angleščine. Svoje pesmi je objavljajl v raznih revijah.

PIRAN — Piranska mestna knjižnica ima že blizu 27000 knjig. Lani si je 8600 obiskovavcev izposodilo več kot 14.600 knjig. Poleti prihajajo v knjižnico tudi turisti. Težava je, ker knjižnica nima bralnice.

PLANICA — Na Veliko noč je bilo v Planici mednarodno tekmovanje v smučarskih skokih. Na 90 metrski skakalnici so se pomerili skakavci iz dvanajstih držav. V Planici so vohrale zastave Avstrije, Zahodne in Vzhodne Nemčije, Francije, Čehoslovaške, Sovjetske Zveze, Švice, Poljske, Italije, Severne Amerike, Madžarske in Jugoslavije.

PODČETRTEK — Do nedavnega je bilo v gradu v Podčetrtku pitališče kokoši, ki so uničile dragoceni macesnov pod po sobah. Gozdno gospodarstvo, lastnik gradu, tudi ne skrbi dovolj zanj. Morebiti bi kazalo v gradu urediti nekaj sob za prenočišča zmeraj bolj številnim obiskovavcem „atomskih toplic“ v bližini Podčetrтка.

PORTOROŽ — V hotel Palace je prišla prva skupina 60 turistov iz Italije in Nemčije. Pričakujejo tudi skupino 300 turistov iz Avstrije in Švice.

POSTOJNA — V postojnsko ribiško družino je vključenih kakih 80 članov. Na nedavnem občnem zboru so rekli, da bodo letos začeli zidati ribiški dom v bližini reke Pivke. Pritožili so se, da so lani zaradi gnojitve iz hlevov KZ v Hraščah imeli velike izgube, saj je poginilo za več kot milijon Sdin rakov in rib. Zlasti pa so se pritožili zaradi odpadnih vod iz tovarne Lesonit in tovarne organskih kislin.

V novoustanovljeni sklad za gradnjo nove osnovne šole prihaja prvi denar, ki ga občani namensko dajejo v obliki samoprispevka. V skladu je zdaj kakih 20 milijonov več din. Če bo akcija dobro potekala, bodo v Postojni začeli že letos zidati osemrazrednico.

RETEČE — Na letni konferenci turističnega društva Reteče—Gorenja vas so med drugim sklenili, da bodo letos uredili kopaljšče na Sorri, ki je bilo nekdanj zaradi čiste vode in lepega okolja zelo privlačno in znano. V načrtu imajo tudi ureditev ceste do kopaljšča.

SLATINA RADENCI — Veliko terapijo bodo obnovili. V vseh sobah bo topa in mrzla voda. Uredili bodo signalizacijo za klicanje medicinskih sester. Čeprav je ta terapija samo dvonadstropna, bo dobila tudi dvigalo. Obnovo bodo končali do 1. maja, z njo pa bodo dobili sto novih ležišč.

SLOVENSKA BISTRICA — V Slov. Bistrici je bil občni zbor občinske organizacije zveze prostovoljcev — borcev za severno mejo 1918—1919. Predsednik republiškega odbora te organizacije dr. Maks Pohar je dejal, da si prizadevajo na področju zdravstvenega varstva pridobiti take pravice kmetov — članov zveze prostovoljcev, kot jih imajo kmetje — bivši partizani.

SREDIŠČE OB DRAVI — Prebivalcem Središča ob Dravi in okoliških vasi se je končno le izpolnila velika želja, ki se jim je porodila kmalu po zadnji vojni. Ob stari šoli so želeli zgraditi še novo poslopje, da bi bilo dovolj prostora za sodobni pouk. Gradbeni material so začeli pripravljati, ko so še imeli občino v Središču. Minilo pa je 12 let, da se je za njihovo novo šolo

končno le našlo dovolj denarja. In še takrat si je Morala občina, ki je zdaj v Ormožu, pomagati z najetjem kredita.

SV. BENEDIKT — Te dni je turistično društvo odprlo informacijski biro, ki bo daljal pojasnila o turističnih zanimivosti v Slovenskih goricah. Prodajal bo tudi spominke in vozovnice. V povezavi z mariborskim avtobusnim podjetjem bo organiziral izlete.

SV. TOMAŽ PRI ORMOŽU — Nova avtobusna proga — V kratkem bo mariborsko avtobusno podjetje skupno z Ljutomersko potovalno agencijo odprlo novo avtobusno progo Sv. Tomaž—Ljutomer.

TOMAJ — 12. marca je umrl v Tomaju msgr. Albin Kjuder, nekdanji apostolski administrator slovenskega dela tržaško-kopske in reške škofije. Že več let je boležal na srcu. 43 let je vodil tomajsko župnijo. Uredil je v tomajskem župnišču bogato knjižnico in arhiv.

VERZEJ — Že lani je veržejsko prosvetno društvo povečalo svojo dejavnost in je med drugim gostovalo po nekaterih krajih Pomurja s pevskim koncertom ter Finžgarjevo »Verigo«, letos pa pripravljajo veseloigro »Matiček se ženi«. Pri igrah sodeluje samo kmečka mladina. Pevski zbor vodi Franjo Kozar, ki so ga nagradili za njegovo požrtvovalno delo.

VIDEM PRI PTUJU — Letos bodo asfaltirali še preostali del ceste od Suhe veje do Vidma pri Ptujju, ki je sedaj v zelo slabem stanju. Omeniti velja, da je bila ta cesta v načrtu že pred sedmimi leti, ko so položili asfalt iz Ptujja do Suhe veje, nakar pa je zmanjkalo denarja. Pozneje bodo asfaltirali cesto tudi do Leskovca v Halozah.

Erscheinungsort: Klagenfurt
Verlagspostamt: A-9020 Klagenfurt
Printed in Austria **P. b. b.**

NAŠA LUČ, mesečnik za Slovence na tujem. — Letnik 16.
List ureja uredniški konzorcij. Odgov. urednik: dr. Janko Hornböck.
Založba: Družba sv. Mohorja. Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja.
Vsi v Celovcu. — Opremo platnic izdelal: Klavdij Palčič. — List
izide desetkrat v letu (vsak mesec razen julija in avgusta). — Naroč-
nina za eno leto je 40 šilingov ali 80 belgijskih frankov, 8 francoskih
frankov, 6,8 švicarskih frankov, 5.50 nizozemskih goldinarjev, 7 nem-
ških mark, 1000 lir, 16 angleških šilingov, 10 norveških kron, 8,50
švedskih kron, 10 danskih kron, 2 ameriška dolarja, 2 avstralska do-
larja. Naročnike sprejemajo poverjeniki lista in uprava Naše luči.
Uredništvo in uprava: Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt, Austria.

SLOVENSKI DUŠNI PASTIRJI IN URADI

ANGLIJA — Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9
(Tel. 01-735-66 55).

AVSTRIJA — Korotan, Albertgasse 48, 1080 Wien VIII. — Janez
Hafner, Theodor-Körnerstraße 111, 8010 Graz. — Anton
Miklavčič, Kapellengasse 15, 9800 Spittal/Drau.

BELGIJA — Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège (Telefon
04/23 39 10). — Kazimir Gaberc, 19 rue Louis Empain,
Marcinelle (Hainaut), (Telefon 07/36 77 54).

ITALIJA — Slovenski dušnopastirski urad — Dr. Pavel Robič, via dei
Colli 8, Roma.

FRANCIJA — Nace Čretnik, 4 rue S. Fargeau, 75 Paris 20, (Tel.
636-80-68). — Bogdan Makovec, 7 rue Gutenberg, 75
Paris 15, (Tel. 250-89-93). — Stanislav Kavalar, 17 rue
Claude Debussy, 62 Liévin (Pas-de-Calais). — Anton
Dejak, 33 rue de la Victoire, 57 Aumetz. — Stanko
Grims, 1 rue du Dauphiné, 57 Merlebach. — P. Jakob
Vučina, 6 rue de France, 06 Nice.

NEMČIJA — Lojze Škraba, 42 Oberhausen-Sterkrade, Mathilde-
straße 18. (Telefon 62676). — Ivan Ivko, 43 Essen-
Altenessen, Schonnefeldstraße 36. (Telefon 291305). —
Dr. Franček Prijatelj, 68 Mannheim, Augusta Anlage 52.
(Telefon 47-944). — Dr. Franc Felc, 7 Stuttgart-S,
Kolbstr. 15/I. (Tel. 72278). — Ciril Turk, 73 Esslingen,
Häuserhaldenweg 36. (Tel.: Stuttgart 353177). — Dr.
Janez Zdešar in dr. Branko Rozman, Schubertstraße 2/I,
8 München 15. (Telefon 536453).

NIZOZEMSKA — Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgie.

ŠVEDSKA — Jože Flis, Djurgardsvägen 32, Eskilstuna, (Telefon
016/14-16-66).